

Законодавчі і нормативні акти з банківської діяльності

З М І С Т

Щомісячний додаток
до журналу
«Вісник Національного
банку України»

Видається з травня
1996 року

Випуск 8 (221)

серпень

2014

Засновник і видавець:
Національний банк України

Адреса: вул. Інститутська, 9
Київ-601, 01601, Україна

Свідоцтво про реєстрацію
КВ № 1930
від 02.04.1996

**Закони. Укази.
Постанови. Розпорядження.
Інші документи**

Закон України від 3 червня 2014 р. № 1304-VII «Про мораторій на стягнення майна громадян України, наданого як забезпечення кредитів в іноземній валюті»	3
Закон України від 5 червня 2014 р. № 1319-VII «Про внесення змін до статті 34 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»	4
Закон України від 4 липня 2014 р. № 1586-VII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання негативному впливу на стабільність банківської системи».....	5
Закон України від 4 липня 2014 р. № 1587-VII «Про внесення змін до Закону України «Про банки і банківську діяльність» щодо визначення особливостей корпоративного управління в банках»	30
Постанова Верховної Ради України від 19 червня 2014 р. № 1529-VII «Про звільнення Кубіва С. І. з посади Голови Національного банку України».....	37
Постанова Верховної Ради України від 19 червня 2014 р. № 1530-VII «Про призначення Гонтаревої В. О. на посаду Голови Національного банку України»	38

**Нормативні акти
Національного банку України**

Постанова Правління Національного банку України від 16 квітня 2014 р. № 218 «Про затвердження Положення про відчуження Національним банком України майна, набутого у власність у рахунок погашення боргу за кредитами, наданими банкам України»	39
Положення про відчуження Національним банком України майна, набутого у власність у рахунок погашення боргу за кредитами, наданими банкам України, затверджене постановою Правління Національного банку України від 16 квітня 2014 р. № 218.....	39
Постанова Правління Національного банку України від 25 квітня 2014 р. № 241 «Про затвердження цін (тарифів) на послуги з розміщення реклами, цін (тарифів) за багаторазові публікації реклами в офіційних виданнях Національного банку України»	44

Редакційна колегія:

*Петрик О.І. (голова)
Бажал Ю.М.
Барановський О.І.
Боровецький Ришард
Вовчак О.Д.
Вожжов А.П.
Гальчинський А.С.
Гець В.М.
Кірсев О.І.
Коваленко О.І.
Козьменко С.М.
Круглик С.В.
Лютий І.О.
Мітнік Стефан
Мищенко В.І.
Мороз А.М.
Патрікац Л.М.
Раєвський К.Є.
Ричаківська В.І.
Савлук М.І.
Сениц П.М.
Смовженко Т.С.
Стельмах В.С.
Тридід О.М.
Федосов В.М.
Шаров О.М.
Шевчук А.В.
Шульга Н.П.
Щербакова О.А.*

Тематичне планування збірника:

Гриценко М.Р.

Збірник підготовлено відділом з випуску статистичних видань Національного банку України редакції періодичних видань Національного банку України
Завідувач редакції періодичних видань Національного банку України
Патрікац Л.М.

Над збірником працювали:

Гриценко М.Р.,

Стаднічук М.О., Лотоцька П.В.

Відповідальна за випуск – начальник відділу з випуску статистичних видань Національного банку України
Гриценко М.Р.

Оригінал-макет виконано відділом організації видавничого забезпечення Головного господарського управління Національного банку України

Комп'ютерна верстка

Піддубенко Т.А.

Підписано у світ 24.07.2014

Формат 60×84/8. Гарнітура Таймс.

Зам. № 14-0614.

Адреса редакції:

просп. Науки, 7, Київ-028, 03028, Україна

тел.: (044) 527-30-27

тел./факс: (044) 524-96-25

E-mail: litvinova@bank.gov.ua

Передплатний індекс

«Вісника Національного банку України»

з додатком «Законодавчі і нормативні акти з банківської діяльності»

на CD-диску 74132

Ціни (тарифи) на послуги з розміщення реклами, ціни (тарифи) за багаторазові публікації реклами в офіційних виданнях Національного банку України, затверджені постановою Правління Національного банку України від 25 квітня 2014 р. № 241	44
Постанова Правління Національного банку України від 12 травня 2014 р. № 277 «Про внесення зміни до Положення про порядок формування та зберігання обов'язкових резервів для банків України та філій іноземних банків в Україні»	47
Постанова Правління Національного банку України від 19 травня 2014 р. № 286 «Про затвердження Порядку відкриття та використання коштів за поточними рахунками міжнародних фінансових організацій, що відкриваються в уповноважених банках»	48
Порядок відкриття та використання коштів за поточними рахунками міжнародних фінансових організацій, що відкриваються в уповноважених банках, затверджений постановою Правління Національного банку України від 19 травня 2014 р. № 286	49
Постанова Правління Національного банку України від 20 травня 2014 р. № 291 «Про внесення зміни до Тарифів на послуги (операції), що надаються (здійснюються) Національним банком України в системі електронних платежів та у сфері розрахунково-касового обслуговування»	52
Постанова Правління Національного банку України від 21 травня 2014 р. № 297 «Про внесення змін до нормативно-правового акта з питань здійснення закупівель товарів, робіт і послуг»	53
Постанова Правління Національного банку України від 3 червня 2014 р. № 332 «Про затвердження Змін до Положення про застосування Національним банком України заходів впливу за порушення банківського законодавства»	54
Зміни до Положення про застосування Національним банком України заходів впливу за порушення банківського законодавства, затверджені постановою Правління Національного банку України від 3 червня 2014 р. № 332	54
Постанова Правління Національного банку України від 11 червня 2014 р. № 341 «Про затвердження Змін до Інструкції про порядок придбання, зберігання, обліку, охорони, перевезення, використання і застосування бойової вогнепальної зброї та боєприпасів у системі Національного банку України»	56
Зміни до Інструкції про порядок придбання, зберігання, обліку, охорони, перевезення, використання і застосування бойової вогнепальної зброї та боєприпасів у системі Національного банку України, затверджені постановою Правління Національного банку України від 11 червня 2014 р. № 341	56
Постанова Правління Національного банку України від 16 червня 2014 р. № 360 «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України»	59

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про мораторій на стягнення майна громадян України, наданого як забезпечення кредитів в іноземній валюті

Верховна Рада України постановляє:

1. Протягом дії цього Закону:

1) не може бути примусово стягнуте (відчужене без згоди власника) нерухоме житлове майно, яке вважається предметом застави згідно із статтею 4 Закону України «Про заставу» та/або предметом іпотеки згідно із статтею 5 Закону України «Про іпотеку», якщо таке майно виступає як забезпечення зобов'язань громадянина України (позичальника або майнового поручителя) за споживчими кредитами, наданими йому кредитними установами – резидентами України в іноземній валюті, та за умови, що:

таке нерухоме житлове майно використовується як місце постійного проживання позичальника / майнового поручителя або є об'єктом незавершеного будівництва нерухомого житлового майна, яке перебуває в іпотеці, за умови, що у позичальника або майнового поручителя у власності не знаходиться інше нерухоме житлове майно;

загальна площа такого нерухомого житлового майна (об'єкта незавершеного будівництва нерухомого житлового майна) не перевищує 140 кв. метрів для квартири та 250 кв. метрів для житлового будинку;

2) не може бути примусово стягнуте (відчужене без згоди власника) інше майно (майнові права), яке відповідно до законодавства або кредитного договору підлягає стягненню з позичальника, зазначеного у підпункті 1 цього пункту, при недостатності коштів, одержаних стягувачем від реалізації (переоцінки) предмета застави (іпотеки);

3) кредитна установа не може уступити (продати, передати) заборгованість або борг, визначений у підпункті 1 цього пункту, на користь (у власність) іншої особи.

2. Протягом двох тижнів з дня набрання чинності цим Законом:

1) Кабінет Міністрів України за погодженням з Національним банком України подає на розгляд Верховної Ради України проект закону, який врегулює питання, зазначені у пункті 3 цього Закону;

2) Національний банк України приводить свої нормативні акти у відповідність із нормами цього Закону та здійснює належні заходи як кредитор останньої інстанції для підтримки адекватного рівня платоспроможності банків, які підпадають під дію цього Закону як кредитори.

3. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування та втрачає чинність з дня набрання чинності законом, який врегулює питання особливостей погашення основної суми заборгованості, вираженої в іноземній валюті, порядок погашення (урахування) курсової різниці, що виникає у бухгалтерському та/або податковому обліку кредиторів та позичальників, а також порядок списання пені та штрафів, які нараховуються (були нараховані) на таку основну суму заборгованості.

4. Протягом дії цього Закону інші закони України з питань майнового забезпечення кредитів діють з урахуванням його норм.

5. Цей Закон не поширюється на територію України, визнану тимчасово окупованою відповідно до Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України».

6. Дія цього Закону не поширюється на осіб, які є суб'єктами Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції».

**Виконуючий обов'язки Президента України,
Голова Верховної Ради України**

О. ТУРЧИНОВ

м. Київ
3 червня 2014 року
№ 1304-VII

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 34 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести до статті 34 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 9, ст. 79) такі зміни:

1. Частину другу доповнити словами «який разом з цим проектом та підписаним аналізом регуляторного впливу подається до уповноваженого органу для підготовки у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку пропозицій щодо удосконалення проекту відповідно до принципів державної регуляторної політики (далі – пропозиції уповноваженого органу)».

2. У частині четвертій:

перше речення після слів «цього проекту» доповнити словами «та пропозицій уповноваженого органу»;

друге речення доповнити словами «та пропозицій уповноваженого органу».

3. Частину шосту після слів «Висновки відповідальної постійної комісії» доповнити словами «та пропозиції уповноваженого органу».

4. Частину сьому доповнити словами «а також пропозиції уповноваженого органу разом з рішенням постійної комісії щодо їх врахування».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України

м. Київ

5 червня 2014 року

№ 1319-VII

П. ПОРОШЕНКО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання негативному впливу на стабільність банківської системи

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У абзаці другому частини першої статті 166⁵ Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради Української РСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122) слова «п'ятдесяти до ста» замінити словами «ста до тисячі».

2. У Законі України «Про Національний банк України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 29, ст. 238 із наступними змінами):

1) пункт 2 частини першої статті 42 викласти в такій редакції:

«2) надає кредити Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на умовах, визначених нормативно-правовими актами Національного банку»;

2) частину четверту статті 56 викласти в такій редакції:

«Нормативно-правові акти Національного банку набирають чинності з дня їх офіційного опублікування, якщо більш пізній строк набрання чинності не передбачений у такому акті. Офіційним опублікуванням нормативно-правового акта Національного банку вважається перше опублікування його повного тексту в одному з періодичних друкованих видань – «Офіційному віснику України», газетах «Урядовий кур'єр», «Голос України» або перше розміщення на сторінці Офіційного інтернет-представництва Національного банку України»;

3) статтю 73 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«Частини перша і друга цієї статті не поширюються на банки, віднесені до категорії неплатоспроможних, які виводяться Фондом з ринку відповідно до Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб».

3. У Законі України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5 – 6, ст. 30 із наступними змінами):

1) у статті 2 визначення терміна «системоутворюючий банк» замінити визначенням терміна «системно важливий банк» такого змісту:

«системно важливий банк – банк, що відповідає критеріям, встановленим Національним банком України, діяльність якого впливає на стабільність банківської системи»;

2) у статті 4:

а) після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

«Національний банк України визначає системно важливі банки відповідно до таких критеріїв: розміру банку, ступеня фінансових взаємозв'язків, напрямів діяльності».

У зв'язку з цим частину п'яту вважати частиною шостою;

б) друге речення частини шостої після слів «нагляду за» доповнити словами «системно важливим банком», а слова «його діяльності» замінити словами «діяльності таких банків»;

3) у статті 30:

а) у пункті 4 частини другої слово «рахунок» замінити словом «рахунки»;

б) у частині четвертій слово «додаткового» замінити словом «регулятивного»;

4) у частині першій статті 31 цифри «120» замінити цифрами «500»;

5) у статті 32:

а) назву після слова «формування» доповнити словами «та збільшення»;

б) доповнити частинами сьомою – дев'ятою такого змісту:

«У разі зменшення загального обсягу вкладів (депозитів) у банківській системі на п'ять і більше відсотків у строк до шести календарних місяців за рішенням Національного банку України запроваджується (скасовується) спрощена процедура реєстрації випуску акцій, погодження Національним банком України змін до статуту банку, державної реєстрації змін до статуту банку. Відповідно до спрощеної процедури:

дата подання рішення про капіталізацію банку та змін до статуту банку до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку вважається датою реєстрації випуску акцій;

дата подання змін до статуту банку на погодження Національному банку України та для реєстрації державному реєстратору вважається відповідно датою їх погодження Національним банком України та датою реєстрації державним реєстратором;

дата подання документів для реєстрації випуску акцій банку вважається датою реєстрації випуску акцій банку.

Дата подання належних документів до Національного банку України, державного реєстратора, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку визначається за відміткою відповідного державного органу про прийняття документів (реєстраційним індексом).

Антимонопольний комітет України у випадках, передбачених частиною сьомою цієї статті, надає висновок та/або дозвіл на концентрацію не пізніше п'яти робочих днів з дня подання банком відповідних документів»;

б) у статті 35:

а) у частині четвертій слова «коефіцієнт співвідношення регулятивного капіталу до сукупних активів та коефіцієнт» замінити словами «нормативу достатності основного капіталу, коефіцієнта співвідношення регулятивного капіталу до сукупних активів та коефіцієнта»;

б) частину шосту доповнити словами «та/або нормативу достатності основного капіталу»;

7) у частині першій статті 73:

а) абзац перший після слів «інших кредиторів банку» доповнити словами «застосування іноземними державами або міждержавними об'єднаннями або міжнародними організаціями санкцій до банків чи власників істотної участі у банках, що становлять загрозу інтересам вкладників чи інших кредиторів банку та/або стабільності банківської системи»;

б) пункт 9 після абзацу третього доповнити двома новими абзацами такого змісту:

«банк та/або керівника банку за невиконання вимог куратора банку у розмірі від двох тисяч до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

власників істотної участі у банку за невиконання прийнятих на себе зобов'язань про надання необхідної фінансової допомоги банку в рамках вжиття заходів з метою приведення діяльності проблемного банку у відповідність із вимогами законодавства у розмірі від п'яти тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

У зв'язку з цим абзац четвертий вважати абзацом шостим;

в) пункт 10 після слів «усунення порушення» доповнити словами «або скасування заходів впливу, передбачених цією статтею»;

г) доповнити пунктом 11¹ такого змісту:

«11¹) позбавлення генеральної ліцензії на здійснення валютних операцій»;

8) у частині першій статті 75:

а) пункти 1, 2 і 4 викласти в такій редакції:

«1) банк протягом звітного місяця допустив зменшення на 5 і більше відсотків:

щоденного розміру регулятивного капіталу нижче встановленого нормативно-правовими актами Національного банку України мінімального розміру регулятивного капіталу – п'ять і більше разів та/або значення нормативу достатності (адекватності) регулятивного капіталу нижче встановленого нормативно-правовими актами Національного банку України нормативного значення цього нормативу – два і більше разів;

2) банк не виконав вимогу вкладника або іншого кредитора, строк якої настав п'ять і більше робочих днів тому, та/або встановлено факти невідображення в бухгалтерському обліку документів клієнтів банку, що не виконані у строк з вини банку»;

«4) банк протягом звітного місяця допустив зменшення на 5 і більше відсотків значення хоча б одного з нормативів ліквідності нижче мінімальних нормативних значень, встановлених нормативно-правовими актами Національного банку України, що розраховуються:

за щоденними розрахунками – п'ять і більше разів;
щодаки – два і більше разів»;

б) доповнити пунктом 4¹ такого змісту:

«4¹) обсяг негативно класифікованих активів банку (крім санаційного) становить 40 відсотків і більше загальної суми активів, за якими має оцінюватися ризик та формуватися резерв згідно з нормативно-правовими актами Національного банку України»;

9) у статті 76:

а) частину першу доповнити пунктом 4 такого змісту:

«4) одноразове грубе або систематичне порушення банком законодавства у сфері готівкового обігу, запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму, що створює загрозу інтересам вкладників чи інших кредиторів банку»;

б) у частині третій слова «віднесеним до категорії неплатоспроможних, та перехідним банком» замінити словами «у якому запроваджено тимчасову адміністрацію, здійснюється ліквідація»;

в) після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«Банківський нагляд за перехідним банком, створеним відповідно до частини вісімнадцятої статті 42 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», здійснюється Національним банком України у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Національного банку України».

У зв'язку з цим частину четверту вважати частиною п'ятою;

г) частину п'яту викласти в такій редакції:

«Національний банк України поновлює банківський нагляд за банком у день отримання рішення Фонду гарантування вкладів фізичних осіб про припинення повноважень куратора Фонду гарантування вкладів фізичних осіб у зв'язку з приведенням діяльності банку у відповідність із вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності».

4. У Законі України «Про обіг векселів в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 24, ст. 128; 2011 р., № 4, ст. 21; 2014 р., № 4, ст. 61; із змінами, внесеними Законом України від 4 липня 2013 року № 407-VII):

1) статтю 3 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«Використання векселів Фондом гарантування вкладів фізичних осіб здійснюється відповідно до Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб»;

2) частину першу статті 4 після слів «банківських векселів» доповнити словами «фінансових векселів Фонду гарантування вкладів фізичних осіб»;

3) частину першу статті 4¹ замінити трьома частинами такого змісту:

«Стаття 4¹. До фінансових векселів належать:

фінансовий вексель Фонду гарантування вкладів фізичних осіб;

фінансовий банківський вексель;

фінансовий казначейський вексель.

Фінансовий вексель Фонду гарантування вкладів фізичних осіб – цінний папір, що посвідчує безумовне зобов'язання Фонду гарантування вкладів фізичних осіб сплатити після настання строку платежу визначену суму власнику векселя.

На фінансовий вексель Фонду гарантування вкладів фізичних осіб поширюються вимоги цього Закону, встановлені для фінансового банківського векселя».

У зв'язку з цим частини другу – шосту вважати відповідно частинами четвертою – восьмою.

5. Пункт 17 частини першої статті 7 Закону України «Про страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 7, ст. 50; 2010 р., № 2 – 3, ст. 11; 2012 р., № 50, ст. 564; 2014 р., № 4, ст. 61) викласти у такій редакції:

«17) страхування фінансової відповідальності, життя і здоров'я тимчасового адміністратора, ліквідатора фінансової установи та працівників центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну фінансову політику, які визначені ним для вирішення питань щодо участі держави у капіталізації банку».

6. Частину другу статті 3 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 9, ст. 79; 2012 р., № 37, ст. 445; 2013 р., № 33, ст. 439) доповнити абзацом такого змісту:

«актів Фонду гарантування вкладів фізичних осіб з питань виведення неплатоспроможних банків з ринку, прогнозування потенційних витрат на реалізацію такого процесу, а також фінансування Фонду гарантування вкладів фізичних осіб».

7. У Законі України «Про цінні папери та фондовий ринок» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 31, ст. 268 із наступними змінами):

1) абзац другий частини другої статті 2 після слів «юридична особа» доповнити словами «у тому числі Фонд гарантування вкладів фізичних осіб»;

2) пункт 2 частини п'ятої статті 3 доповнити підпунктом «є» такого змісту:
«є) облігації Фонду гарантування вкладів фізичних осіб»;

3) доповнити статтею 8² такого змісту:

«Стаття 8². Облігації Фонду гарантування вкладів фізичних осіб

1. Облігації Фонду гарантування вкладів фізичних осіб можуть бути:
довгострокові – понад п'ять років;
середньострокові – від одного до п'яти років;
короткострокові – до одного року.

2. Облігації Фонду гарантування вкладів фізичних осіб – цінні папери, що розміщуються виключно на внутрішньому фондовому ринку і підтверджують зобов'язання Фонду гарантування вкладів фізичних осіб щодо відшкодування пред'явникам цих облігацій їх номінальної вартості з виплатою доходу відповідно до умов розміщення облігацій.

Кошти, залучені Фондом гарантування вкладів фізичних осіб від розміщення облігацій, використовуються виключно для фінансування напрямів, передбачених Законом України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб».

3. Умови розміщення та погашення облігацій встановлюються Фондом гарантування вкладів фізичних осіб відповідно до законодавства.

4. Порядок проведення операцій, пов'язаних з розміщенням цих облігацій, встановлюється Фондом гарантування вкладів фізичних осіб.

5. Витрати на підготовку розміщення, а також на розміщення, погашення облігацій Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, виплату доходів здійснюються відповідно до умов розміщення облігацій Фонду гарантування вкладів фізичних осіб за рахунок коштів Фонду.

6. Облігації Фонду гарантування вкладів фізичних осіб можуть бути іменними або на пред'явника. Облігації Фонду гарантування вкладів фізичних осіб можуть існувати виключно в бездокументарній формі.

7. Продаж облігацій Фонду гарантування вкладів фізичних осіб здійснюється в національній валюті.

8. Виплата доходів і погашення облігацій Фонду гарантування вкладів фізичних осіб здійснюються грошима або облігаціями Фонду гарантування вкладів фізичних осіб інших видів за згодою сторін.

9. Вимоги до емітентів та суми облігацій, які має право розміщувати емітент, встановлені статтею 8 цього Закону, не поширюються на Фонд гарантування вкладів фізичних осіб».

8. У пункті 9 частини першої статті 37 Закону України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 19 – 20, ст. 142; 2013 р., № 42, ст. 587) слова «крім випадків, пов'язаних з виплатою коштів закладами вкладників за договорами, строк яких закінчився, та за договорами банківського рахунку вкладників у межах суми відшкодування, що гарантується Фондом; витрат, пов'язаних із забезпеченням операційної діяльності такого банку; виплати заробітної плати, авторської винагороди, відшкодування шкоди, заподіяної життю та здоров'ю працівників банку» виключити.

9. У Законі України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 50, ст. 564; 2013 р., № 42, ст. 587; 2014 р., № 12, ст. 178):

1) у частині першій статті 2:

пункт 2 викласти в такій редакції:

«2) виведення неплатоспроможного банку з ринку – заходи, які здійснює Фонд стосовно банку, віднесеного до категорії неплатоспроможних, щодо виведення його з ринку одним із способів, визначених статтею 39 цього Закону»;

доповнити пунктом 5¹ такого змісту:

«5¹) кошти, розміщені на вклад особою, яка на індивідуальній основі отримує від банку проценти за вкладом на більш сприятливих договірних умовах, ніж звичайні, – кошти, розміщені фізичною особою на вклад:

що не відповідає умовам публічного договору;

на більш сприятливих договірних умовах за рішенням окремих посадових осіб банку та/або органів управління банку, не наділених повноваженнями на встановлення таких індивідуальних умов договору»;

пункт 7 викласти в такій редакції:

«7) недоступність вкладів – неможливість отримання вкладником під час виведення неплатоспроможного банку з ринку вкладу, включаючи відсотки за ним, протягом семи робочих днів з дня закінчення строку дії договору (або з дня запровадження тимчасової адміністрації, якщо договір закінчився до цієї дати) або з дня вимоги (за вкладами на вимогу, за поточними чи картковими рахунками), здійсненої протягом дії тимчасової адміністрації»;

у пункті 9 слова «номінальним власником і управителем акцій» замінити словами «єдиним акціонером»;

пункт 11 після слів «від неплатоспроможного банку» доповнити словами «частину або всі»;

у пункті 13 слова «контрольного пакета акцій (паїв)» виключити;

доповнити пунктом 15¹ такого змісту:

«15¹) спеціалізована установа – юридична особа, створена Фондом з метою передачі їй активів та зобов'язань неплатоспроможного банку у випадках та порядку, визначених цим Законом»;

2) частину другу статті 3 доповнити реченням такого змісту: «Фонд є суб'єктом управління майном, самостійно володіє, користується і розпоряджається належним майном, вчиняючи стосовно нього будь-які дії, що не суперечать законодавству та меті діяльності Фонду»;

3) у частині другій статті 4:

доповнити пунктом 3¹ такого змісту:

«3¹) здійснює випуск облігацій у порядку та за напрямами розміщення, визначеними цим Законом, і видачу фінансових векселів у випадках, передбачених законом про Державний бюджет України на відповідний рік»;

у пункті 9 слова «щодо дотримання законодавства про систему гарантування вкладів фізичних осіб» замінити словами «відповідно до цього Закону»;

у пункті 10 слова «приймаючому банку» замінити словами «банку відповідно до цього Закону»;

пункт 11 після слова «здійснює» доповнити словами «аналіз фінансового стану банків з метою виявлення ризиків у їхній діяльності та»;

доповнити пунктами 12 – 14 такого змісту:

«12) надає цільову позику банку для виплат вкладникам банку відповідно до пункту 1 частини шостої статті 36 цього Закону, а також фінансування витрат для оплати роботи осіб відповідно до пункту 2 частини шостої статті 36, пунктів 7 і 8 частини другої статті 37 та частини четвертої статті 47 цього Закону, що здійснюються протягом дії тимчасової адміністрації»;

13) здійснює заходи щодо інформування громадськості про функціонування системи гарантування вкладів фізичних осіб, захисту прав та охоронюваних законом інтересів вкладників, підвищення рівня фінансової грамотності населення відповідно до цього Закону»;

14) вивчає та аналізує тенденції розвитку ринку ресурсів, залучених від вкладників учасниками Фонду»;

4) у частині третій статті 7 слова «в газетах «Урядовий кур'єр», «Голос України» не пізніше» замінити словами «в газетах «Урядовий кур'єр» або «Голос України» не пізніше»;

5) у частині першій статті 9:

доповнити пунктом 6¹ такого змісту:

«6¹) погоджує рішення виконавчої дирекції про випуск облігацій або видачу фінансових векселів Фонду та напрями їх розміщення»;

у пункті 13 слова «призначає та звільняє керівника служби внутрішнього аудиту, заслуховує та затверджує звіти» замінити словами «погоджує призначення та звільнення керівника»;

6) у статті 12:

а) у частині першій:

у пункті 12 слова «пропозиції щодо кандидатури» замінити словами «на погодження пропозиції щодо призначення (звільнення)»;

доповнити пунктами 13 і 14 такого змісту:

«13) приймає рішення щодо майна, що перебуває у сфері управління Фонду;

14) приймає рішення про залучення кредитів від небанківських фінансових установ та іноземного кредитора з подальшим затвердженням цього рішення адміністративною радою Фонду»;

б) частину другу доповнити пунктами 1¹ і 6 такого змісту:

«1¹) приймає рішення про здійснення випуску облігацій (видачу фінансових векселів) та подає його на затвердження адміністративній раді Фонду. Такий випуск (видача) може бути здійснений виключно з метою залучення коштів Фондом або у випадках, визначених цим Законом»;

«6) приймає рішення про перенесення строку сплати регулярного збору до Фонду у випадках, визначених цим Законом»;

в) частину третю доповнити пунктом 7 такого змісту:

«7) встановлює вимоги до змісту договорів банківського вкладу, договорів банківського рахунка з питань, що стосуються функціонування системи гарантування вкладів фізичних осіб»;

г) у частині п'ятій:

доповнити пунктом 8¹ такого змісту:

«8¹) приймає рішення про створення спеціалізованої установи»;

у пункті 17 слово «оплату» замінити словами «надання цільової позики на покриття»;

7) частину першу статті 15 після слів «з посади» доповнити словами «за погодженням з»;

8) текст статті 16 викласти в такій редакції:

«1. Для цілей цього Закону працівниками Фонду вважаються особи, які займають посади, передбачені штатним розписом.

2. Працівникам Фонду за переліком посад, що затверджується адміністративною радою Фонду, забороняється:

1) бути керівником, учасником або пов'язаною особою банку (крім перехідного банку);

2) отримувати позики, у тому числі кредити від банків, крім позик від Фонду;

3) перебувати у трудових відносинах з банками;

4) займатися підприємницькою діяльністю, виконувати роботу за сумісництвом, крім викладацької, наукової та іншої творчої діяльності.

3. Працівники Фонду під час виконання покладених на Фонд функцій перебувають під захистом закону:

1) працівники Фонду не несуть відповідальність за будь-які дії або бездіяльність, якщо вони діяли на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Позови, подані проти працівників Фонду, вважаються позовами, поданими проти Фонду;

2) образа працівника Фонду, опір його законним діям та/або вимогам, інші дії, що перешкоджають виконанню покладених на працівника Фонду функцій, погроза вбивством, насильством та/або знищенням чи пошкодженням його майна, а також погроза щодо його близьких родичів у зв'язку з виконанням цією особою посадових обов'язків тягнуть за собою встановлену законом відповідальність.

Майнова відповідальність Фонду, у тому числі за шкоду, заподіяну внаслідок професійної помилки його працівників, може бути застрахована Фондом.

Життя та здоров'я членів виконавчої дирекції Фонду та уповноважених осіб Фонду страхуються Фондом відповідно до законодавства, актів Фонду та договорів страхування.

Шкода, заподіяна внаслідок рішень, дій та/або бездіяльності Фонду (його працівників), у тому числі шкода, заподіяна внаслідок професійної помилки членів виконавчої дирекції Фонду та/або

уповноважених осіб Фонду, відшкодовується Фондом згідно із законодавством та страховими компаніями відповідно до умов договорів страхування (у разі їх укладення).

4. Працівникам Фонду забороняється розголошувати інформацію з обмеженим доступом (у тому числі інформацію, що становить банківську таємницю), яка стала їм відомою у зв'язку з виконанням ними своїх посадових (службових) обов'язків, у тому числі після припинення трудових відносин з Фондом, крім випадків, установлених законом.

5. Положення пунктів 1 і 2 частини третьої та частини четвертої цієї статті поширюються на консультантів та/або аудиторів, інших осіб, залучених Фондом та/або уповноваженою особою Фонду відповідно до цього Закону та нормативно-правових актів Фонду до виконання функцій Фонду»;

9) у статті 18:

а) після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«3. Фонд інформує громадськість про свою діяльність шляхом опублікування інформації на офіційному сайті Фонду, а також шляхом проведення прес-конференцій, виступів на радіо і телебаченні та в інший спосіб.

Із періодичністю, встановленою виконавчою дирекцією Фонду, Фонд проводить оцінювання рівня поінформованості громадськості».

У зв'язку з цим частину третю вважати частиною четвертою;

б) у частині четвертій слова «в газетах «Урядовий кур'єр» та «Голос України» перелік» замінити словами «в газетах «Урядовий кур'єр» або «Голос України» перелік», а слова «зазначених газетах» – словами «одній із зазначених газет»;

10) у статті 19:

а) у частині першій:

доповнити пунктом 4¹ такого змісту:

«4¹) кошти (у тому числі облігації внутрішньої державної позики), залучені Фондом шляхом випуску облігацій та/або видачі фінансових векселів Фонду»;

пункт 10 викласти в такій редакції:

«10) доходи від цільової позики, наданої банку для виконання зобов'язань банку, передбачених пунктом 1 частини шостої статті 36 цього Закону»;

доповнити пунктом 10¹ такого змісту:

«10¹) доходи від цільової позики, наданої банку для оплати витрат, пов'язаних із здійсненням діяльності, передбаченої пунктом 2 частини шостої статті 36, пунктами 7 і 8 частини другої статті 37 та частиною четвертою статті 47 цього Закону»;

пункт 11 після слів «технічна допомога» доповнити словами «у грошовій або не грошовій формі»;

доповнити пунктами 11¹, 13 і 14 такого змісту:

«11¹) кредити, залучені від небанківських фінансових установ та іноземних кредиторів»;

«13) доходи, отримані від надання позики на умовах субординованого боргу приймаючому банку»;

14) гарантійні внески, перераховані учасниками відкритого конкурсу у випадках, передбачених цим Законом»;

б) у частині третій слово «наступного» замінити словом «поточного»;

11) у частині другій статті 20:

у пункті 2 слова та цифри «пунктом 17 частини п'ятої статті 12» замінити словами та цифрами «частиною восьмою статті 39»;

доповнити пунктами 2¹, 7 – 10 такого змісту:

«2¹) погашення облігацій і виплати доходів за ними (сплати фінансових векселів), враховуючи витрати, пов'язані з їх випуском (видачею) та розміщенням»;

«7) надання цільової позики банку для оплати витрат, пов'язаних із здійсненням діяльності банку, передбачених пунктом 2 частини шостої статті 36, пунктами 7 і 8 частини другої статті 37 та частиною четвертою статті 47 цього Закону»;

8) формування статутного капіталу перехідного банку, спеціалізованої установи;

9) надання фінансової допомоги у випадках, визначених цим Законом»;

10) повернення гарантійних внесків, перерахованих учасниками відкритого конкурсу у випадках, передбачених цим Законом»;

12) частину третю статті 22 доповнити абзацом другим такого змісту:

«У разі прийняття Національним банком України рішення про перенесення строків подання звітності банками до Національного банку України виконавча дирекція Фонду має право прийняти рішення про перенесення строку сплати регулярного збору до Фонду»;

13) у статті 23:

а) частину першу викласти в такій редакції:

«1. Фонд має право прийняти рішення про встановлення спеціального збору до Фонду у разі настання умов, визначених частиною третьою статті 19 цього Закону, або з метою погашення залучених кредитів»;

б) доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Учасник Фонду, визнаний на дату запровадження спеціального збору неплатоспроможним банком, та перехідний банк звільняються від сплати спеціального збору до Фонду»;

14) статтю 25 викласти в такій редакції:

«Стаття 25. Кредитування Фонду та внесення державою коштів на безповоротній основі

1. Фонд звертається до Національного банку України за отриманням кредиту у разі виникнення тимчасового дефіциту ліквідності. Національний банк України приймає рішення про надання або ненадання кредиту Фонду, у тому числі шляхом відкриття кредитної лінії, на умовах, визначених нормативно-правовими актами Національного банку України, не пізніше п'яти робочих днів з дати отримання звернення Фонду.

2. Фонд щорічно та щоквартально із щомісячним коригуванням проводить оцінку настання ризику істотного зменшення обсягу коштів Фонду відповідно до методики, визначеної Кабінетом Міністрів України, за якою визначається обсяг ризику недостатності коштів Фонду.

Під настанням ризику недостатності коштів Фонду розуміється прогноз настання протягом року хоча б однієї з таких обставин:

1) з початку року обсяг коштів Фонду, що можуть бути використані Фондом на цілі, передбачені пунктами 1 і 4 частини другої статті 20 цього Закону, зменшиться більше ніж на 70 відсотків;

2) обсяг коштів Фонду в майбутньому (прогнозованому) періоді ставитиме менше 2,5 відсотка суми гарантованих Фондом коштів вкладників у межах суми відшкодування з урахуванням суми зборів, що мають надійти від учасників Фонду протягом поточного кварталу.

У разі наявності ризику недостатності коштів Фонду, за умови відсутності у законі про Державний бюджет України на поточний рік бюджетних призначень у необхідному Фонду розмірі, Фонд подає Міністерству фінансів України заявку на отримання кредиту (внеску на безповоротній основі) за рахунок державного бюджету із зазначенням його розміру.

Міністерство фінансів України в місячний строк з дня отримання заявки Фонду розробляє і подає до Верховної Ради України відповідний законопроект, що включає пропозиції Фонду.

3. Фонд звертається за отриманням кредиту або внеску на безповоротній основі за рахунок державного бюджету з метою забезпечення дотримання Фондом мінімального обсягу коштів, визначеного частиною третьою статті 19 цього Закону, та за умови вичерпання можливостей поповнення коштів Фонду за рахунок інших джерел, визначених частиною першою статті 19 цього Закону.

Кредит або внесок на безповоротній основі можуть бути надані у вигляді коштів або облігацій внутрішньої державної позики.

4. На підставі закону про Державний бюджет України на відповідний рік та за умови настання обставин, передбачених в абзаці другому цієї частини, Міністерство фінансів України протягом 14 робочих днів з дня отримання заявки Фонду забезпечує надання Фонду кредиту (внеску на безповоротній основі).

Обставинами, за яких Міністерство фінансів України надає Фонду кошти або передає чи обмінює на фінансові векселі Фонду облігації внутрішньої державної позики, є:

1) з початку року обсяг коштів Фонду використаний Фондом на цілі, передбачені пунктами 1 і 4 частини другої статті 20 цього Закону, зменшився більше ніж на 70 відсотків;

2) обсяг коштів Фонду становить 2,5 чи менше відсотків суми гарантованих Фондом коштів вкладників у межах суми відшкодування з урахуванням суми зборів, що мають надійти від учасників Фонду протягом поточного кварталу.

5. Порядок надання кредиту або внеску держави на безповоротній основі Фонду встановлюється Кабінетом Міністрів України»;

15) у статті 26:

а) в абзаці першому частини першої:

у другому реченні слова «прийняття рішення Національним банком України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних та» виключити;

п'яте речення виключити;

б) у частині четвертій:

пункт 8 викласти в такій редакції:

«8) за вкладом у банку, якщо такий вклад використовується вкладником як засіб забезпечення виконання іншого зобов'язання перед цим банком, у повному обсязі вкладу до дня виконання зобов'язань»; доповнити пунктом 10 такого змісту:

«10) за вкладами у банківських металах»;

в) у частині п'ятій слова «прийняття рішення Національним банком України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних та» виключити;

16) у статті 27:

а) у частині першій слово «прийняття» замінити словом «отримання»;

б) у частині другій слово «прийняття» замінити словами «отримання Фондом»;

в) у частині п'ятій слово «прийняття» замінити словами «отримання Фондом», а слова «у газетах «Урядовий кур'єр», «Голос України» та на своїй» – словами «у газетах «Урядовий кур'єр» або «Голос України» та на своїй»;

г) у частині шостій слово «прийняття» замінити словами «отримання Фондом»;

17) у частині третій статті 28 слова «в газетах «Урядовий кур'єр», «Голос України» та на своїй» замінити словами «в газетах «Урядовий кур'єр» або «Голос України» та на своїй»;

18) у частині першій статті 29 слова «момент ухвалення рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних та переведення банку до Фонду для здійснення тимчасової адміністрації» замінити словами «день початку процедури виведення Фондом банку з ринку, а також на суму нарахованого, але не сплаченого регулярного збору до Фонду»;

19) у статті 31:

а) у частині першій слова «аудиторські висновки, регулярну звітність щодо залучених ним вкладів та сплати зборів до Фонду» замінити словами «звіт аудитора, інші визначені Фондом форми звітності, документи та інформацію, необхідні для виконання Фондом функцій, передбачених цим Законом»;

б) доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. У разі прийняття Національним банком України рішення про перенесення строків подання звітності банками до Національного банку України Фонд має право рішенням виконавчої дирекції Фонду перенести строк подання звітності до Фонду»;

20) у статті 32:

а) у частині шостій слова «банків, віднесених Національним банком України до категорії проблемних» замінити словами «банків шляхом їх включення до складу інспекційної групи»;

б) після частини шостої доповнити новою частиною такого змісту:

«7. У разі віднесення банку до категорії проблемних Фонд має право здійснювати позапланову перевірку такого банку з інших питань діяльності, ніж передбачені у частині першій цієї статті, перелік яких затверджується виконавчою дирекцією Фонду з метою збору інформації для підготовки проекту плану врегулювання проблемного банку у разі його віднесення до категорії неплатоспроможних».

У зв'язку з цим частини сьому та восьму вважати відповідно частинами восьмою та дев'ятою;

21) у статті 33:

а) частини першу – третю викласти у такій редакції:

«1. У разі порушення банками законодавства про систему гарантування вкладів фізичних осіб Фонд адекватно вчиненому порушенню застосовує до банків адміністративно-господарські санкції у вигляді письмового застереження або штрафу чи розпорядження про усунення порушень законодавства про систему гарантування вкладів фізичних осіб.

2. При накладенні Фондом на банк адміністративно-господарської санкції у вигляді штрафу застосовуються такі розміри санкцій:

1) неподання, несвоєчасне подання або подання недостовірних відомостей банком Фонду, якщо подання таких відомостей вимагається цим Законом та/або нормативно-правовими актами Фонду, – тягне за собою накладення штрафу до 0,1 відсотка розміру зареєстрованого статутного капіталу банку;

2) порушення банком порядку ведення бази даних вкладників – тягне за собою накладення штрафу до 0,1 відсотка розміру зареєстрованого статутного капіталу банку;

3) невиконання або несвоєчасне виконання банком рішень та/або нормативно-правових актів Фонду чи розпоряджень про усунення порушень – тягне за собою накладення штрафу до 0,1 відсотка розміру зареєстрованого статутного капіталу банку.

Накладення Фондом на банк адміністративно-господарської санкції у вигляді штрафу не звільняє банк від обов'язку усунути порушення.

3. За порушення, визначені частиною другою цієї статті, Фондом може бути застосована адміністративно-господарська санкція у вигляді розпорядження про усунення порушень вимог законодавства про систему гарантування вкладів фізичних осіб»;

б) після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«4. Нормативно-правовими актами Фонду встановлюються критерії істотності порушень законодавства про систему гарантування вкладів фізичних осіб для диференціації адміністративно-господарських санкцій та їх розмірів, передбачених у частинах другій і третій цієї статті».

У зв'язку з цим частину четверту вважати частиною п'ятою;

в) у частині п'ятій:

в абзаці першому слова «частинами першою – третьою» замінити словами «частиною першою»;

в абзаці другому слова «приймається постанова» замінити словами «направляється письмове застереження або приймається відповідна постанова чи розпорядження про усунення порушень законодавства про систему гарантування вкладів фізичних осіб»;

в абзаці сьомому слова та цифри «в 15-денний строк» замінити словами та цифрами «не пізніше 15-го робочого дня»;

22) у статті 34:

а) у частині другій слова «в газетах «Урядовий кур'єр» та «Голос України» замінити словами «в газетах «Урядовий кур'єр» або «Голос України»»;

б) у частині четвертій:

слово «системоутворюючих» замінити словами «системно важливих»;

після першого речення доповнити новим реченням такого змісту: «За обґрунтованих підстав зазначені строки можуть бути одноразово продовжені на строк до одного місяця»;

23) у статті 35:

а) в абзаці першому частини третьої слова «близьких родичів» замінити словами «дружини (чоловіка), батька, матері, дітей, рідних братів і сестер»;

б) частину сьому викласти в такій редакції:

«7. За рахунок коштів Фонду підлягає страхуванню життя та здоров'я уповноваженої особи Фонду в її інтересах»;

24) у статті 36:

а) в абзаці другому частини першої слова «одного дня після призначення уповноваженої особи Фонду керівники» замінити словами і цифрами «15 днів, але не пізніше строків, встановлених уповноваженою особою Фонду, керівники», а після слів «трьох днів – передачу» доповнити словами «печаток і штампів»;

б) у частині четвертій слово «операційну» замінити словом «господарську»;

в) у частині п'ятій:

пункт 3 викласти в такій редакції:

«3) нарахування неустойки (штрафів, пені), інших фінансових (економічних) санкцій за невиконання чи неналежне виконання зобов'язань щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), а також зобов'язань перед кредиторами, у тому числі не застосовується індекс інфляції за весь час прострочення виконання грошових зобов'язань банку»;

доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5) нарахування відсотків за зобов'язаннями банку перед кредиторами»;

г) у частині шостій:

пункт 1 викласти в такій редакції:

«1) виплати коштів за вкладами вкладників за договорами, строк яких закінчився, та за договорами банківського рахунку вкладників. Зазначені виплати здійснюються в межах суми відшкодування, що гарантується Фондом, в національній валюті України. Вклади в іноземній валюті перераховуються в національну валюту України за офіційним курсом гривні, встановленим Національним банком України до іноземних валют на день початку процедури виведення Фондом банку з ринку та здійснення тимчасової адміністрації відповідно до цієї статті»;

доповнити пунктом 1¹ такого змісту:

«1¹) сплати регулярного збору до Фонду»;

у пункті 2 слово «операційної» замінити словом «господарської»;

доповнити пунктами 4 – 6 такого змісту:

«4) виплати аліментів, пенсій, стипендій, інших соціальних, державних виплат, відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, ушкодженням здоров'я або смертю, тощо;

5) здійснення операцій з переказу коштів фізичних та юридичних осіб, що надійшли на їхні рахунки, починаючи з наступного дня після запровадження процедури тимчасової адміністрації;

6) здійснення купівлі-продажу валюти фізичними та юридичними особами для погашення ними зобов'язань за кредитними договорами, виконання вимог, встановлених законодавством, для обов'язкового продажу валюти»;

в абзаці дев'ятому цифри та слово «2 і 3» замінити цифрами «1¹ – 4»;

абзац десятий доповнити реченням такого змісту: «Виплати за такими зобов'язаннями за рахунок цільової позики Фонду мають розпочатися не пізніше першого місяця з дати запровадження у неплатоспроможному банку тимчасової адміністрації, а для системно важливих банків – не пізніше двох місяців»;

г) після частини шостої доповнити новою частиною такого змісту:

«7. Кошти, що надійшли протягом дії тимчасової адміністрації до неплатоспроможного банку, у разі неможливості встановити належного отримувача мають бути повернуті банку, що обслуговує платника, із зазначенням причини повернення у порядку, встановленому законодавством».

У зв'язку з цим частину сьому вважати частиною восьмою;

25) у частині другій статті 37:

а) пункти 4 і 7 викласти в такій редакції:

«4) повідомляти сторони за договорами, зазначеними у частині другій статті 38 цього Закону, про нікчемність цих договорів та вчиняти дії щодо застосування наслідків нікчемності договорів»;

«7) залучати до роботи у процесі здійснення тимчасової адміністрації за рахунок банку на підставі цивільно-правових договорів інших осіб (радників, аудиторів, юристів, оцінювачів та інших) у межах кошторису витрат, затвердженого виконавчою дирекцією Фонду. Такі договори можуть бути розірвані в односторонньому порядку у день повідомлення уповноваженою особою Фонду другої сторони про таке розірвання з наслідками, встановленими цивільним законодавством»;

б) у пункті 9 слово «звільняти» замінити словами «приймати на роботу, звільняти з роботи»;

26) текст статті 38 викласти в такій редакції:

«1. Уповноважена особа Фонду зобов'язана забезпечити збереження активів та документації банку.

2. Протягом дії тимчасової адміністрації уповноважена особа Фонду зобов'язана забезпечити перевірку правочинів (у тому числі договорів), вчинених (укладених) банком протягом одного року до дня запровадження тимчасової адміністрації банку, на предмет виявлення правочинів (у тому числі договорів), що є нікчемними з підстав, визначених частиною третьою цієї статті.

3. Правочини (у тому числі договори) неплатоспроможного банку є нікчемними з таких підстав:

1) банк безоплатно здійснив відчуження майна, прийняв на себе зобов'язання без встановлення обов'язку контрагента щодо вчинення відповідних майнових дій, відмовився від власних майнових вимог;

2) банк до дня визнання банку неплатоспроможним взяв на себе зобов'язання, внаслідок чого він став неплатоспроможним або виконання його грошових зобов'язань перед іншими кредиторами повністю чи частково стало неможливим;

3) банк здійснив відчуження чи передав у користування або придбав (отримав у користування) майно, оплатив результати робіт та/або послуги за цінами, нижчими або вищими від звичайних (якщо оплата на 20 відсотків і більше відрізняється від вартості товарів, послуг, іншого майна, отриманого банком), або зобов'язаний здійснити такі дії в майбутньому відповідно до умов договору;

4) банк оплатив кредиторі або прийняв майно в рахунок виконання грошових вимог у день, коли сума вимог кредиторів банку перевищувала вартість майна;

5) банк прийняв на себе зобов'язання (застава, порука, гарантія, притримання, факторинг тощо) щодо забезпечення виконання грошових вимог у порядку іншому, ніж здійснення кредитних операцій відповідно до Закону України «Про банки і банківську діяльність»;

6) банк уклав кредитні договори, умови яких передбачають надання клієнтам переваг (пільг), прямо не встановлених для них законодавством чи внутрішніми документами банку;

7) банк уклав правочини (у тому числі договори), умови яких передбачають платіж чи передачу іншого майна з метою надання окремим кредиторам переваг (пільг), прямо не встановлених для них законодавством чи внутрішніми документами банку;

8) банк уклав правочин (у тому числі договір) з пов'язаною особою банку, якщо такий правочин не відповідає вимогам законодавства України.

4. Уповноважена особа Фонду:

1) протягом дії тимчасової адміністрації, а також протягом ліквідації повідомляє сторони за договорами, зазначеними у частині другій статті 38 цього Закону, про нікчемність цих договорів та вчиняє дії щодо застосування наслідків нікчемності договорів;

2) вживає заходів до витребування (повернення) майна (коштів) банку, переданого за такими договорами;

3) має право вимагати відшкодування збитків, спричинених їх укладенням.

5. У разі отримання повідомлення уповноваженої особи Фонду про нікчемність правочину на підставах, передбачених частиною третьою цієї статті, кредитор зобов'язаний повернути банку майно (кошти), яке він отримав від такого банку, а у разі неможливості повернути майно в натурі – відшкодувати його вартість у грошових одиницях за ринковими цінами, що існували на момент вчинення правочину.

6. Уповноважена особа Фонду вживає передбачені законодавством заходи щодо стягнення простроченої заборгованості позичальників та інших боржників банку.

7. Протягом 30 днів з дня початку тимчасової адміністрації уповноважена особа Фонду зобов'язана провести інвентаризацію банківських активів і зобов'язань. Під час інвентаризації перевіряється наявність і відповідність балансової вартості фактичній вартості таких активів та зобов'язань неплатоспроможного банку:

1) готівки у касі та матеріальних цінностей у сховищі банку;

2) заборгованості за кредитами перед банком, у тому числі наявності забезпечення виконання зобов'язань за кредитними договорами;

3) заборгованості за цінними паперами перед банком;

4) заборгованості за зобов'язаннями банку перед кредиторами;

5) вимог банку до клієнта за списаною безнадійною заборгованістю (у тому числі наявності забезпечення виконання зобов'язань за такою заборгованістю);

27) у статті 39:

а) в абзаці першому частини другої слова «нормативно-правовими» виключити;

б) доповнити частинами восьмою та дев'ятою такого змісту:

«8. З метою підготовки плану врегулювання неплатоспроможного банку, у тому числі для розрахунку потенційно можливих грошових коштів, що можуть бути отримані від реалізації майна неплатоспроможного банку, Фонд та/або уповноважена особа Фонду має право залучати суб'єктів оціночної діяльності, аудиторів, інших осіб за рахунок коштів Фонду.

9. У разі виконання плану врегулювання, що передбачає виведення неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, передбачений пунктами 4 і 5 частини другої цієї статті, виконавча дирекція Фонду може прийняти рішення про передачу залишків активів, що потенційно можуть бути реалізовані, та зобов'язань спеціалізованій установі. Решта активів списується уповноваженою особою Фонду або передається іншим організаціям у порядку здійснення благодійної діяльності. У такому разі тимчасо-

ва адміністрація припиняється, а процедура ліквідації неплатоспроможного банку триває не більше трьох місяців.

Протягом ліквідації банку уповноважена особа Фонду вживає виключно заходів для збереження документів та припинення банку як юридичної особи. Проведення інвентаризації та інших дій від уповноваженої особи Фонду не вимагається.

Спеціалізована установа зобов'язана вжити заходів до продовження погашення заборгованості кредиторів неплатоспроможного банку за рахунок отриманих активів.

У разі якщо після закінчення трьох років з дня передачі активів та зобов'язань такі активи було неможливо реалізувати, вони списуються та/або передаються спеціалізованою установою іншим особам у порядку благодійної діяльності, а вимоги, не задоволені за недостатністю активів неплатоспроможного банку, вважаються погашеними, про що повідомляється Фонд»;

28) доповнити статтею 39¹ такого змісту:

«Стаття 39¹. Особливості проведення Фондом відкритого конкурсу з метою виведення неплатоспроможного банку з ринку

1. Порядок проведення Фондом відкритого конкурсу з метою виведення неплатоспроможного банку з ринку в один із способів, визначених пунктами 3 – 5 частини другої статті 39 цього Закону, встановлюється актами Фонду.

2. Для участі у відкритому конкурсі учасник конкурсу вносить на рахунок Фонду гарантійний внесок у розмірі, визначеному виконавчою дирекцією Фонду умовами конкурсу для конкретного банку.

3. Фонд повертає учаснику відкритого конкурсу, якого визнано переможцем, гарантійний внесок після виконання ним умов відповідного договору (договору переведення боргу та договору про відступлення права вимоги, договору купівлі-продажу акцій, договору купівлі-продажу акцій перехідного банку).

4. Фонд повертає учасникам відкритого конкурсу, не визнаним переможцям, гарантійні внески протягом трьох робочих днів з дня визначення Фондом переможця конкурсу.

5. Подання на відкритий конкурс однієї пропозиції щодо способу виведення неплатоспроможного банку з ринку не є підставою для визнання відкритого конкурсу таким, що не відбувся»;

29) у статті 40:

а) частину другу викласти у такій редакції:

«2. Фонд складає реєстр активів і зобов'язань, що підлягають відчуженню. Зобов'язання залишаються при їх передачі у валюті зобов'язання на дату укладення договору, визначеного цією статтею. Під час відчуження зобов'язань Фонд має забезпечити неупереджене ставлення до всіх кредиторів неплатоспроможного банку, дотримуючись черговості, передбаченої статтею 52 цього Закону, при цьому зобов'язання банку за вкладками фізичних осіб, гарантованими Фондом, мають найвищий пріоритет і не можуть бути відчужені частково»;

б) частину четверту доповнити абзацом другим такого змісту:

«У разі зміни виконавчою дирекцією Фонду способу виведення неплатоспроможного банку ринку, передбаченого пунктом 3 частини другої статті 39 цього Закону, на спосіб, передбачений пунктом 2 частини другої статті 39 цього Закону, для реалізації зміненого способу відкритий конкурс не проводиться»;

в) у частині шостій слово «активів» замінити словами «прав грошової вимоги банку»;

г) частину дев'яту викласти у такій редакції:

«9. Фонд зобов'язаний повідомити боржників і кредиторів про передачу активів і зобов'язань приймаючому банку шляхом розміщення узагальноної інформації на офіційних сайтах Фонду, неплатоспроможного банку, приймаючого банку. Кожний боржник та/або кредитор може отримати інформацію щодо себе у приміщенні неплатоспроможного та приймаючого банку»;

30) статтю 41 викласти у такій редакції:

«Стаття 41. Особливості продажу неплатоспроможного банку

1. Уповноважена особа Фонду відповідно до плану врегулювання здійснює продаж неплатоспроможного банку інвестору згідно з умовами, визначеними цією статтею та нормативно-правовими актами Фонду.

2. Інвестор має відповідати вимогам, встановленим Законом України «Про банки і банківську діяльність» та нормативно-правовими актами Національного банку України і Фонду.

Продаж неплатоспроможного банку уповноваженою особою Фонду інвестору потребує отримання інвестором погодження Національного банку України набуття істотної участі в банку, а також дозволу Антимонопольного комітету України на здійснення узгоджених дій.

Отримання інвестором погодження Національного банку України набуття або збільшення істотної участі в банку, а також дозволу Антимонопольного комітету України на здійснення узгоджених дій здійснюється у спрощеному порядку, встановленому відповідно Національним банком України та Антимонопольним комітетом України. Такий порядок має передбачати підтвердження дотримання інвестором вимог Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму» та вимог до ділової репутації.

3. З дня затвердження плану врегулювання, яким передбачено продаж неплатоспроможного банку інвестору:

1) уповноважена особа Фонду відповідно до закону набуває права розпорядження акціями (паями) банку від імені будь-якої особи, яка є учасником банку, без необхідності додаткового оформлення повноважень на продаж акцій (паїв);

2) уповноважена особа Фонду зобов'язана прийняти рішення про зменшення розміру статутного капіталу, визначення нової номінальної вартості акцій банку та/або про деномінацію акцій банку у разі, якщо розмір регулятивного капіталу банку є меншим за розмір статутного капіталу банку. У разі від'ємного розміру регулятивного капіталу статутний капітал банку вважається таким, що дорівнює 1 гривні;

3) учаснику банку забороняється розпоряджатися акціями (паями) банку у будь-який спосіб, у тому числі шляхом їх відчуження, передачі в забезпечення чи управління. Відомості про таке обтяження акцій на вимогу уповноваженої особи Фонду мають бути внесені до системи обліку прав власності на акції в депозитарній системі;

4) будь-які правочини, вчинені учасниками банку всупереч вимогам цієї статті, є нікчемними.

4. Уповноважена особа Фонду здійснює продаж неплатоспроможного банку інвестору, визначеному за результатами проведення конкурсу (аукціону) у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду.

5. Продаж банку здійснюється на підставі договору купівлі-продажу акцій (паїв) банку.

У договорі має бути передбачено:

1) обов'язок інвестора у визначені терміни здійснити заходи з приведення діяльності неплатоспроможного банку у відповідність із вимогами законодавства України;

2) умову щодо розірвання договору у разі невиконання інвестором обов'язку здійснити капіталізацію банку та/або вжити інших заходів до відновлення платоспроможності і стабілізації діяльності банку;

3) штрафні санкції за неналежне виконання інвестором умов договору;

4) умови щодо неповернення Фондом гарантійного внеску інвестору у разі невиконання інвестором умов цього договору.

Інвестор до укладення договору купівлі-продажу акцій неплатоспроможного банку зобов'язаний подати до Фонду план заходів з приведення неплатоспроможного банку у відповідність із вимогами банківського законодавства України.

6. Ціна продажу неплатоспроможного банку визначається за результатами відкритого конкурсу, проведеного відповідно до нормативно-правових актів Фонду. Результати конкурсу мають відповідати принципу виведення неплатоспроможного банку з ринку найменш витратним способом. Кошти від продажу неплатоспроможного банку спрямовуються на поповнення коштів Фонду.

7. Договір купівлі-продажу акцій, укладений уповноваженою особою Фонду та інвестором, є підставою для реєстрації права власності інвестора на акції в депозитарній системі. Інвестор має повідомити Фонд про реєстрацію прав власності на акції в депозитарній системі протягом одного дня з дня настання таких фактів.

8. Продаж банку відповідно до цієї статті здійснюється без необхідності отримання згоди учасників чи будь-якого іншого погодження умов та порядку продажу акцій (паїв) банку інвестору. Упов-

новажена особа Фонду, Фонд та інвестор звільняються від вимоги щодо відшкодування збитків, пов'язаних із продажем неплатоспроможного банку.

9. Інвестор зобов'язаний привести діяльність банку у відповідність з вимогами законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності протягом одного місяця з дня укладення договору купівлі-продажу.

10. Фонд наступного дня після реєстрації прав власності на акції неплатоспроможного банку в депозитарній системі припиняє тимчасову адміністрацію у такому банку.

Фонд з метою контролю за процесом виконання інвестором умов договору купівлі-продажу акцій неплатоспроможного банку призначає з числа своїх працівників куратора такого банку.

Куратор Фонду здійснює свої функції, передбачені цією частиною, у строк, що не перевищує один місяць з дня його призначення.

Куратор Фонду має право зупиняти, припиняти, обмежувати будь-які операції, що здійснюються неплатоспроможним банком, крім заборони використання в банку права голосу придбаних акцій (паїв), без згоди керівників, органів управління та контролю неплатоспроможного банку, а також контролює відповідність всіх операцій неплатоспроможного банку вимогам законодавства.

Законні вимоги куратора Фонду є обов'язковими до виконання інвестором, органами управління та контролю неплатоспроможного банку, а також працівниками такого банку.

Куратор Фонду підзвітний виконавчій дирекції Фонду.

Інвестор і органи управління та контролю неплатоспроможного банку є підзвітними куратору Фонду та надають йому будь-яку інформацію, у тому числі інформацію з обмеженим доступом.

11. Протягом строку виконання куратором Фонду передбачених цією статтею функцій:

- 1) такий банк діє відповідно до плану його врегулювання, а також на нього поширюються обмеження, встановлені частинами п'ятою та шостою статті 36 цього Закону;
- 2) запроваджується спрощена процедура щодо реєстрації випуску акцій, погодження змін до статуту Національним банком України, державної реєстрації змін до статуту.

Відповідно до спрощеної процедури:

- 1) дата подання рішення про капіталізацію банку та змін до статуту до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку вважається датою реєстрації випуску акцій;
- 2) дата подання змін до статуту банку відповідно на погодження Національному банку України та реєстрацію державному реєстратору вважається датою їх погодження Національним банком України та реєстрації державним реєстратором;
- 3) дата подання документів для реєстрації випуску акцій банку вважається датою реєстрації випуску акцій.

12. Після здійснення інвестором відповідно до умов договору заходів з приведення неплатоспроможного банку у відповідність з вимогами законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності Фонд повідомляє Національний банк України про необхідність проведення інспекційної перевірки банку. Фонд надає Національному банку України необхідну інформацію та документи для проведення інспекційної перевірки банку і підготовки обґрунтованих висновків.

Національний банк України проводить інспекційну перевірку неплатоспроможного банку та подає звіт про її результати не пізніше 15 робочих днів з дня отримання Національним банком України повідомлення Фонду про необхідність проведення інспекційної перевірки.

Фонд приймає рішення про припинення повноважень куратора Фонду у неплатоспроможному банку наступного дня після отримання результатів інспекційної перевірки Національного банку України, яка підтвердила приведення діяльності неплатоспроможного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності, та повідомляє про прийняте рішення Національний банк України»;

31) доповнити статтею 41¹ такого змісту:

«Стаття 41¹. Особливості виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави

1. Держава в особі Міністерства фінансів України або в особі банку, у якому держава володіє часткою понад 75 відсотків (крім санаційного банку) (далі – державний банк), має право брати участь у виведенні з ринку неплатоспроможного банку, що відповідає критеріям, визначеним Кабінетом Міністрів України за погодженням з Національним банком України.

Виведення неплатоспроможного банку з ринку за участі держави здійснюється за рахунок коштів державного бюджету та/або за рахунок коштів державного банку.

2. Рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку приймає Кабінет Міністрів України у визначеному ним порядку за пропозицією Національного банку України, у якій зазначається мінімальний необхідний обсяг участі держави в капіталізації неплатоспроможного банку, розрахований на основі відповідного висновку незалежного аудитора.

3. У разі прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку за участі Міністерства фінансів України або державного банку, копія такого рішення має бути подана до Фонду не пізніше кінця дня, у якому було запроваджено тимчасову адміністрацію такого неплатоспроможного банку. Після отримання такого рішення Кабінету Міністрів України у зазначені строки Фонд починає здійснення всіх процедур щодо виведення неплатоспроможного банку з ринку у порядку, встановленому цим Законом та нормативно-правовими актами Фонду, без пошуку інших інвесторів.

Уповноважена особа Фонду відповідно до закону набуває права розпоряджатися зобов'язаннями банку перед власниками істотної участі та членами спостережної (наглядової) ради, правління (ради директорів), ревізійної комісії такого банку від їх імені без необхідності додаткового оформлення повноважень.

У день отримання рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку, у строки, встановлені цією частиною, уповноважена особа Фонду вживає заходів до додаткового розміщення акцій неплатоспроможного банку за такою процедурою і особливостями:

- 1) повідомлення учасників банку про скликання загальних зборів не здійснюється;
- 2) у строк не пізніше двох робочих днів після прийняття загальними зборами рішення про збільшення статутного капіталу неплатоспроможного банку здійснюється укладення договорів уповноваженою особою Фонду від імені власників істотної участі та пов'язаних осіб такого банку та неплатоспроможним банком про купівлю-продаж акцій;
- 3) повідомлення учасників про скликання загальних зборів для прийняття рішень про затвердження результатів розміщення акцій не здійснюється;
- 4) дата подання рішення про додаткове розміщення акцій та змін до статуту неплатоспроможного банку до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку є датою реєстрації випуску акцій;
- 5) дата подання змін до статуту неплатоспроможного банку на погодження Національному банку України та реєстрацію державному реєстратору вважається датою погодження їх Національним банком України та реєстрації державним реєстратором відповідно;
- 6) фактичне подання документів до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку для реєстрації випуску акцій з врахуванням додатково розміщених акцій банку вважається реєстрацією випуску акцій неплатоспроможного банку. Підтвердженням фактичного подання належних документів вважається наявність відмітки органу про прийняття документів (реєстраційний індекс);
- 7) дата подання належних документів до Національного банку України, державного реєстратора, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку визначається за відміткою відповідного державного органу про прийняття документів (реєстраційний індекс).

Уповноважена особа Фонду після реєстрації випуску акцій з врахуванням додатково розміщених акцій від імені власників істотної участі та членів спостережної (наглядової) ради, правління (ради директорів), ревізійної комісії викуповує такі акції за рахунок зобов'язань банку перед ними. Вартість акцій має дорівнювати вартості зобов'язаннями банку перед такими особами, визначеними у національній валюті України на дату запровадження тимчасової адміністрації.

До дати укладення між уповноваженою особою Фонду та Міністерством фінансів України або державним банком договору купівлі-продажу акцій неплатоспроможного банку уповноважена особа Фонду зменшує статутний капітал неплатоспроможного банку до 1 гривні. Уповноважена особа Фонду продає акції неплатоспроможного банку державі у повному обсязі.

4. Держава в особі Міністерства фінансів України або в особі державного банку може брати участь у виведенні неплатоспроможного банку з ринку як шляхом внесення коштів, так і шляхом обміну акцій додаткової емісії неплатоспроможного банку або державного банку, що бере участь у виведенні неплатоспроможного банку з ринку, на облігації внутрішньої державної позики.

5. Міністерство фінансів України та державний банк вважаються кваліфікованими інвесторами, такими, що відповідають вимогам, визначеним нормативно-правовими актами Фонду, з дня подання ними до Фонду заявки про намір взяти участь у виведенні неплатоспроможного банку з ринку.

Продаж неплатоспроможного банку Міністерству фінансів України або державному банку не потребує отримання інвестором погодження Національного банку України набуття істотної участі в банку, а також дозволу Антимонопольного комітету України на здійснення узгоджених дій»;

32) статтю 42 викласти у такій редакції:

«Стаття 42. Особливості утворення та продажу перехідного банку

1. Фонд на підставі плану врегулювання приймає рішення про утворення перехідного банку із передачею всіх або частини активів і зобов'язань неплатоспроможного банку. Перехідний банк утворюється у формі публічного акціонерного товариства.

Перехідний банк провадить свою діяльність у порядку та в межах вимог, встановлених для цього банку нормативно-правовими актами Фонду.

2. Створення, реєстрація випуску акцій, державна реєстрація юридичної особи та видача банківської ліцензії перехідному банку здійснюються за спрощеною процедурою, яка визначається спільно Фондом, Національним банком України та Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

3. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку здійснює реєстрацію випуску акцій перехідного банку протягом одного дня, включаючи неробочі та святкові дні, з дня подання письмового клопотання Фонду про реєстрацію випуску акцій перехідного банку разом з комплектом реєстраційних та установчих документів перехідного банку.

4. Національний банк України видає перехідному банку банківську ліцензію після державної реєстрації юридичної особи протягом одного дня, включаючи неробочі та святкові дні, з дня отримання повного пакета документів, визначених законом.

5. Фонд звільняється від сплати податків, зборів, державного мита, платежів за послуги державних органів у зв'язку із утворенням перехідного банку.

6. Фонд здійснює продаж перехідного банку інвестору, визначеному за результатами проведення конкурсу (аукціону) у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду.

7. Переможцем конкурсу (аукціону) є інвестор, який запропонував найкращу ціну та, за потреби, взяв на себе зобов'язання здійснити приєднання (злиття) перехідного банку до існуючого платоспроможного банку.

8. Ціна продажу перехідного банку визначається за результатами конкурсу, проведеного відповідно до нормативно-правових актів Фонду. Результати конкурсу мають відповідати принципу виведення неплатоспроможного банку з ринку найменш витратним способом. Початкова ціна продажу банку визначається Фондом за методикою, встановленою нормативно-правовими актами Фонду. Рішенням виконавчої дирекції Фонду може бути передбачена обов'язковість проведення незалежної оцінки ціни перехідного банку суб'єктами оціночної діяльності (оцінювачами). Кошти від продажу перехідного банку спрямовуються на поповнення коштів Фонду.

9. Інвестор має відповідати вимогам, встановленим Законом України «Про банки і банківську діяльність» та нормативно-правовими актами Національного банку України і Фонду.

Продаж перехідного банку інвестору потребує отримання інвестором погодження Національного банку України набуття істотної участі в банку, а також дозволу Антимонопольного комітету України на здійснення узгоджених дій.

Отримання інвестором погодження Національного банку України набуття істотної участі в банку, а також дозволу Антимонопольного комітету України на здійснення узгоджених дій здійснюється у спрощеному порядку, встановленому Національним банком України та Антимонопольним комітетом України відповідно. Такий порядок має передбачати дотримання інвестором вимог Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму» та вимог до ділової репутації.

За порушення зобов'язання інвестор сплачує Фонду штраф у розмірі, визначеному умовами конкурсу (аукціону).

10. Перехідному банку передаються всі або визначена відповідно до плану врегулювання частина активів і зобов'язань неплатоспроможного банку.

Під час передачі зобов'язань Фонд має забезпечити неупереджене ставлення до всіх кредиторів неплатоспроможного банку, дотримуючись черговості, передбаченої статтею 52 цього Закону, при цьому зобов'язання банку за вкладами фізичних осіб, гарантованими Фондом, мають найвищий пріоритет і не можуть бути передані частково.

11. Перехідний банк звільняється від сплати будь-яких платежів (податків, зборів, державного мита), пов'язаних з отриманням активів і зобов'язань, плати за внесення змін до державних реєстрів, плати за послуги, що надаються державними органами у зв'язку з такою передачею.

12. Перехідний банк у порядку правонаступництва набуває всіх прав за переданими йому активами (включаючи права за договорами забезпечення), а також набуває обов'язків боржника за вимогами кредиторів (вкладників) за переданими зобов'язаннями без необхідності внесення змін до відповідних договорів.

13. Банк втрачає статус перехідного після виконання інвестором усіх умов договору купівлі-продажу акцій перехідного банку. Національний банк України протягом шести місяців з дня втрати банком статусу перехідного здійснює за ним банківський нагляд з урахуванням особливостей, встановлених нормативно-правовими актами Національного банку України.

14. Фонд подає Національному банку України пропозицію про ліквідацію неплатоспроможного банку не пізніше дня, наступного за днем передачі активів та зобов'язань перехідному банку.

15. Вклади, передані перехідному банку, гарантуються Фондом на тих самих умовах, що існували до дня їх передачі.

16. Утворення перехідного банку здійснюється з метою:

1) реалізації способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, передбаченого пунктом 5 частини другої статті 39 цього Закону, на строк не більше ніж на три місяці;

2) утворення перехідного банку як приймаючого банку з метою реалізації способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, передбаченого пунктами 2 та 3 частини другої статті 39 цього Закону, на строк не більше ніж на один рік з можливістю продовження строку до одного року.

17. У разі створення перехідного банку, передбаченого абзацом другим частини шістнадцятої цієї статті, такий банк діє з такими особливостями:

1) статутний капітал перехідного банку утворюється у розмірі, що відповідає мінімальним вимогам до статутного капіталу акціонерного товариства;

2) на нього не поширюються вимоги, встановлені Національним банком України щодо обов'язкових економічних нормативів, лімітів валютної позиції, нормативів обов'язкового резервування коштів на кореспондентському рахунку банку в Національному банку України, формування резервів на покриття збитків від активів;

3) його утворення здійснюється після отримання письмового зобов'язання інвестора щодо придбання перехідного банку;

4) перехідний банк звільняється від сплати початкового внеску та регулярних внесків до Фонду. Після продажу перехідного банку інвестору цей банк сплачує регулярні внески до Фонду на загальних підставах;

5) переможцем конкурсу (аукціону) є інвестор, який запропонував найкращу ціну та, за потреби, який взяв на себе зобов'язання здійснити заходи з приведення діяльності перехідного банку у відповідність із вимогами банківського законодавства України або здійснити приєднання (злиття) перехідного банку до існуючого платоспроможного банку;

6) після завершення процедури створення, видачі банківської ліцензії та передачі йому активів та зобов'язань Фонд укладає з інвестором договір купівлі-продажу всіх акцій перехідного банку. Цей договір є підставою для реєстрації права власності інвестора на акції перехідного банку та здійснення інших облікових операцій з акціями банку в депозитарній системі;

7) інвестор до укладення договору купівлі-продажу акцій перехідного банку зобов'язаний надати до Фонду план заходів з приведення перехідного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності;

8) умовою договору купівлі-продажу акцій перехідного банку є зобов'язання інвестора у визначені договором терміни (але у будь-якому разі не більше трьох місяців) здійснити заходи з приведення

ня діяльності перехідного банку у відповідність із вимогами банківського законодавства України або здійснити приєднання (злиття) перехідного банку до існуючого платоспроможного банку. Договір має передбачати штрафні санкції за неналежне виконання інвестором цієї умови. Її невиконання є підставою для розірвання договору купівлі-продажу акцій перехідного банку на вимогу Фонду.

Фонд зобов'язаний здійснити продаж перехідного банку протягом трьох місяців з дня його створення.

Якщо протягом зазначених у цій частині строків перехідний банк не продано інвестору, Фонд має право передати активи та зобов'язання такого банку іншому перехідному банку або не пізніше дня, наступного за днем закінчення встановленого строку, вносить Національному банку України пропозицію про ліквідацію такого банку. Передача активів та зобов'язань здійснюється без необхідності отримання висновку Національного банку України щодо фінансового стану перехідного банку як приймаючого банку та без надання фінансової підтримки з боку Фонду.

Національний банк України приймає рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку не пізніше ніж через три дні з дня отримання подання Фонду, підготовленого відповідно до вимог Національного банку України.

Фонд зобов'язаний забезпечити контроль за діяльністю перехідного банку до дня втрати ним статусу перехідного. Фонд зобов'язаний забезпечити відповідне корпоративне управління, звітність та контроль, а також безперебійну операційну діяльність та виконання усіх чинних зобов'язань перехідного банку до дня його продажу.

Після реєстрації прав власності на акції такого банку в депозитарній системі Фонд припиняє керівництво в такому банку.

Фонд з метою контролю за процесом виконання інвестором договору купівлі-продажу акцій перехідного банку призначає з числа своїх працівників куратора такого банку.

Куратор Фонду здійснює свої функції, передбачені цією частиною, у строк, що не перевищує один місяць з дня його призначення.

Куратор Фонду має право призупиняти, припиняти, обмежувати будь-які операції, що здійснюються перехідним банком, крім заборони використання в банку права голосу придбаних акцій, без необхідності отримання на це згоди керівників, органів управління та контролю перехідного банку, а також контролює відповідність всіх операцій перехідного банку вимогам законодавства.

Вимоги куратора Фонду є обов'язковими до виконання інвестором, керівниками, органами управління та контролю перехідного банку, а також працівниками такого банку.

Куратор Фонду підзвітний виконавчій дирекції Фонду.

Інвестор, керівники, органи управління та контролю перехідного банку є підзвітними куратору Фонду та надають йому будь-яку інформацію, у тому числі інформацію з обмеженим доступом.

Протягом строку виконання куратором Фонду передбачених цією статтею функцій такий банк діє у відповідності до плану врегулювання, а також на нього поширюються обмеження, визначені у частинах п'ятій та шостій статті 36 цього Закону.

Після здійснення інвестором відповідно до умов договору заходів з приведення перехідного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності куратор Фонду повідомляє Національний банк України про необхідність проведення інспекційної перевірки банку. Банк надає Національному банку України необхідну інформацію та документи для проведення інспекційної перевірки і підготовки обґрунтованих висновків.

Національний банк України проводить інспекційну перевірку перехідного банку та подає звіт про її результати не пізніше 15 робочих днів з дня отримання Національним банком України повідомлення Фонду про необхідність її проведення.

Фонд приймає рішення про припинення повноважень куратора Фонду у перехідному банку наступного дня після отримання результатів інспекційної перевірки Національного банку України, яка підтвердила приведення діяльності перехідного банку у відповідність із вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності, та повідомляє про прийняте рішення Національний банк України.

У разі якщо результати інспекційної перевірки Національного банку України не підтвердили приведення діяльності перехідного банку у відповідність із вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності, Фонд вносить Національному банку

України пропозицію про ліквідацію такого банку. Національний банк України приймає рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку не пізніше ніж через три дні з дня отримання подання Фонду, підготовленого відповідно до вимог Національного банку України.

Після прийняття Національним банком України такого рішення уповноважена особа Фонду за погодженням з виконавчою дирекцією Фонду має право передати активи та зобов'язання іншому перехідному банку у строк до початку виплат відшкодування коштів вкладникам. Передача активів та зобов'язань здійснюється без необхідності отримання висновку Національного банку України щодо фінансового стану перехідного банку як приймаючого банку та без надання фінансової підтримки з боку Фонду.

18. У разі утворення перехідного банку, передбаченого абзацом третім частини шістнадцятої цієї статті, такий банк діє з такими особливостями:

1) статутний капітал перехідного банку утворюється у розмірі, що відповідає мінімальним вимогам до статутного капіталу банків;

2) банківський нагляд за таким банком здійснює Національний банк України у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Національного банку України;

3) до перехідного банку передається частина або всі активи та зобов'язання неплатоспроможного банку без надання фінансової підтримки з боку Фонду;

4) сума переданих перехідному банку активів та зобов'язань неплатоспроможного банку є тотожними, а зобов'язання неплатоспроможного банку, що гарантуються Фондом, не можуть бути передані частково;

5) перехідному банку не передаються кредити неплатоспроможного банку, надані ним своїм пов'язаним особам.

Передумови утворення такого банку встановлюються нормативно-правовими актами Фонду.

До перехідного банку додатково можуть передаватися частина або всі активи та зобов'язання системно важливих банків, а за окремим рішенням виконавчої дирекції – інших банків, що не належать до категорії системно важливих, на підставі їх планів врегулювання у порядку та за умов, визначених цією частиною.

Фонд зобов'язаний здійснити продаж перехідного банку протягом року з дня його створення. За наявності обґрунтованих підстав цей строк може бути продовжений виконавчою дирекцією Фонду до одного року.

Якщо протягом зазначених у цій частині строків не виявлено наміру інвестора купити перехідний банк, Фонд має право передати активи та зобов'язання такого банку іншому приймаючому банку або не пізніше дня, наступного за днем закінчення встановленого строку, вносить Національному банку України пропозицію про ліквідацію такого банку.

Національний банк України приймає рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку не пізніше ніж через три дні з дня отримання подання Фонду, підготовленого відповідно до вимог Національного банку України.

Уповноважена особа Фонду за погодженням з виконавчою дирекцією Фонду має право передати частину або всі активи та зобов'язання іншому приймаючому банку у строк до початку виплат відшкодування коштів вкладникам з урахуванням особливостей, встановлених частиною другою статті 52 цього Закону.

19. Фонд як власник перехідного банку не несе відповідальності за нанесення збитків, моральної шкоди або інших збитків кредиторам такого банку, а також за дії або бездіяльність, що були здійснені відповідно до плану врегулювання неплатоспроможного банку.

Фонд зобов'язаний забезпечити контроль за діяльністю перехідного банку до дня втрати ним статусу перехідного. Фонд зобов'язаний забезпечити відповідне корпоративне управління, звітність та контроль, а також безперебійну операційну діяльність та виконання усіх чинних зобов'язань перехідного банку до дня його продажу»;

33) у статті 43:

а) текст статті після слова «приймаючому» доповнити словами «або перехідному»;

б) перше речення частини першої доповнити словами «у тому числі шляхом видачі фінансових векселів»;

в) після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«3. У разі виведення неплатоспроможного банку з ринку шляхом передачі частини або всіх активів та зобов'язань приймаючому або перехідному банку Фонд може надати такому банку фінансову підтримку у вигляді позики на умовах субординованого боргу. Позика на умовах субординованого боргу є платною (ставка не нижче облікової ставки Національного банку України) та строковою.

Розмір позики на умовах субординованого боргу, наданої Фондом приймаючому або перехідному банку, не може перевищувати загального розміру вкладів, що гарантуються Фондом та передані неплатоспроможним банком такому приймаючому банку».

У зв'язку з цим частину третю вважати частиною четвертою;

34) у частині п'ятій статті 44 слова «системоутворюючих банків на строк до двох років» замінити словами «системно важливих банків на строк до двох років з можливістю повторного продовження на строк до одного року»;

35) у частині другій статті 45 слова «у газетах «Урядовий кур'єр» та «Голос України» не пізніше» замінити словами «у газетах «Урядовий кур'єр» або «Голос України» не пізніше»;

36) у статті 46:

а) у частині другій:

пункт 1 доповнити реченням такого змісту: «Керівники банку звільняються з роботи у зв'язку з ліквідацією банку»;

пункт 4 доповнити словами «а також не застосовується індекс інфляції за весь час прострочення виконання грошових зобов'язань банку»;

доповнити пунктом 4¹ такого змісту:

«4¹) нарахування відсотків, комісійних, штрафів, інших очікуваних доходів за активними операціями банку може припинитися у терміни, визначені договорами з клієнтами банку у разі, якщо це сприятиме збереженню або збільшенню ліквідаційної маси»;

б) частину третю викласти у такій редакції:

«3. Під час здійснення ліквідації у банку не виникає жодних додаткових зобов'язань (у тому числі зі сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), крім витрат, безпосередньо пов'язаних із здійсненням ліквідаційної процедури.

Вимоги за зобов'язаннями банку, що виникли під час проведення ліквідації, можуть пред'являтися тільки в межах ліквідаційної процедури та погашаються у цьому чергу відповідно до статті 52 цього Закону»;

в) у частині четвертій слова «трьох днів з дня призначення уповноваженої особи Фонду» замінити цифрами та словами «15 днів, але не пізніше строків, встановлених уповноваженою особою Фонду»;

37) у частині першій статті 48:

а) пункт 4 після слів «акцептованих вимог кредиторів» доповнити словами «(вносить зміни до нього)»;

б) пункт 5 після слів «перед банком та» доповнити словами «пошуку, виявлення»;

38) у статті 49:

а) у частині третій слово «підлягає» замінити словами «та зміни до нього підлягають»;

б) частину п'яту викласти у такій редакції:

«5. Протягом 20 днів з дня затвердження реєстру акцептованих вимог кредиторів уповноважена особа Фонду сповіщає кредиторів про акцептування їх вимог шляхом розміщення повідомлення на офіційному сайті Фонду, неплатоспроможного банку, а також у приміщеннях такого банку в доступному для відвідувачів місці»;

39) у статті 50:

а) частину другу викласти у такій редакції:

«2. До ліквідаційної маси банку включаються будь-яке нерухоме та рухоме майно, кошти, майнові права та інші активи банку. До ліквідаційної маси банку не включається майно у випадках, прямо передбачених законом, а також індивідуально визначене майно та майнові права, що належать банку на підставі речових прав (ліцензії, гудвіл тощо).

Кошти, що залишилися після задоволення забезпечених вимог та покриття витрат, пов'язаних з утриманням, збереженням та продажем (здійсненням правочинів за участі банку) предмета забезпечення, підлягають включенню до складу ліквідаційної маси.

За наявності у складі майна банку майна, виключеного з обороту, уповноважена особа Фонду зобов'язана передати його відповідним особам в установленому порядку.

Уповноважена особа Фонду, виявивши частку, яка належить банку в спільному майні, з метою задоволення вимог кредиторів у встановленому порядку порушує питання про виділення цієї частки.

Майно, щодо якого банк є користувачем або зберігачем, повертається його власнику відповідно до закону або договору»;

б) перше речення частини третьої замінити двома реченнями такого змісту:

«3. Майно банку, що включається до ліквідаційної маси, підлягає оцінці Фондом у порядку, встановленому Фондом. Перелік майна банку, що підлягає оцінці суб'єктами оціночної діяльності, встановлюється Фондом»;

в) частину п'яту викласти у такій редакції:

«5. Іпотечні активи, що перебувають в управлінні банку або є забезпеченням виконання зобов'язань за сертифікатами з фіксованою дохідністю, емітентом яких є банк, а також кошти на рахунку фонду фінансування будівництва або майно фонду операцій з нерухомістю, в тому числі кошти на його рахунку, що перебувають в управлінні банку, не включаються до ліквідаційної маси банку. Розпорядження цими активами здійснюється відповідно до законів України «Про іпотечне кредитування, операції з консолідованим іпотечним боргом та іпотечні сертифікати» та «Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю».

Активи банку, включені до складу іпотечного покриття іпотечних облігацій, не включаються до ліквідаційної маси банку. Відчуження цих активів, у тому числі примусове, здійснюється в порядку, передбаченому Законом України «Про іпотечні облігації».

Активи недержавного пенсійного фонду (крім депозитів), зберігачем яких є банк, не включаються до ліквідаційної маси такого банку. Повернення цих активів здійснюється відповідно до Закону України «Про недержавне пенсійне забезпечення»;

40) у статті 51:

а) частину першу доповнити словами «а також у випадках, передбачених цим Законом»;

б) частини четверту та п'яту замінити десятьма частинами такого змісту:

«4. Порядок продажу майна банку під час проведення ліквідаційної процедури визначається і регламентується нормативно-правовими актами Фонду.

Майно банку (пули активів) може бути реалізоване такими способами:

1) на відкритих торгах (аукціоні);

2) на закритих торгах (щодо об'єктів цивільних прав, обмежених в обороті);

3) шляхом відступлення права вимоги за кредитами іншим установам;

4) шляхом відчуження на організованих місцях продажу (біржах, у торговельних посередників тощо);

5) продаж безпосередньо юридичній або фізичній особі.

Вибір способів продажу майна (активів) здійснюється уповноваженою особою Фонду з метою забезпечення його відчуження за найвищою ціною з урахуванням вимог законодавства. Вибраний спосіб затверджується виконавчою дирекцією Фонду.

Уповноважена особа Фонду організує проведення торгів (аукціону) з продажу активів банку з урахуванням вимог цього Закону.

5. На відкритих торгах (аукціоні) можуть продаватися:

1) основні засоби (нерухомість, незавершене будівництво, транспортні засоби, будівельні матеріали тощо);

2) відокремлений підрозділ банку як частина цілісного майнового комплексу;

3) дебіторська заборгованість.

Уповноважена особа Фонду має право самостійно проводити торги на аукціоні або закритих торгах відповідно до законодавства або залучити на підставі договору організатора аукціону – юридичну особу, яка відповідно до установчих документів має право проводити торги. Організатор аукціону або закритих торгів не може бути заінтересованою особою стосовно банку.

6. Майно банку, щодо обігу (обороту) якого встановлено обмеження, продається на закритих торгах. У закритих торгах беруть участь особи, які відповідно до законодавства можуть мати зазначене майно у власності чи на підставі іншого речового права.

7. Уповноважена особа Фонду здійснює продаж цінних паперів (у тому числі похідних цінних паперів) через професійного учасника фондового ринку в порядку, визначеному законодавством України, згідно з договором, укладеним між уповноваженою особою Фонду і торговцем цінними паперами.

8. Уповноважена особа Фонду здійснює продаж майна банку у вигляді цілісного майнового комплексу. У разі якщо продати майно банку у вигляді цілісного майнового комплексу не вдалося, уповноважена особа Фонду здійснює продаж майна банку частинами.

9. Уповноважена особа Фонду може здійснювати безпосередній продаж фізичним та/або юридичним особам таких активів банку:

1) основних засобів, залишкова вартість яких не перевищує 10 мінімальних заробітних плат на дату продажу, а також інших необоротних матеріальних активів, господарських матеріалів, малоцінних та швидкозношуваних предметів, обсяги або вартість яких є недостатніми для проведення аукціону. Ці матеріальні активи реалізуються безпосередньо уповноваженою особою Фонду або на комісійних умовах через організацію роздрібної торгівлі;

2) не проданих на аукціоні;

3) не проданих на організованих місцях продажу (біржах, у торговельних посередників тощо);

4) акцій приватного акціонерного товариства або часток товариства з обмеженою відповідальністю, які належать банку і викуповуються цим товариством або учасниками (акціонерами) цього товариства.

10. Уповноважена особа Фонду здійснює продаж валютних цінностей фізичним та юридичним особам за ринковою вартістю.

11. Реалізація малоцінних та швидкозношуваних предметів, основних засобів, необоротних активів банку тощо, балансова вартість яких за відповідною групою становить менше 10 мінімальних заробітних плат, здійснюється без їх оцінки суб'єктом оціночної діяльності. Реалізація таких активів здійснюється шляхом проведення конкурсу (аукціону) без обмеження мінімальної ціни продажу або безпосередньо юридичній або фізичній особі.

12. Активи банку, що залишилися на кінець процедури ліквідації банку, у разі незадоволення вимог усіх черг кредиторів банку реалізуються уповноваженою особою Фонду шляхом проведення конкурсу (аукціону) без обмеження мінімальної ціни продажу.

13. Вимоги банку за кредитним операціями, цінними паперами, що куплені банком, дебіторськими зобов'язаннями, погашення яких за результатами аналізу документів уповноваженою особою Фонду становить менше 5 %, списуються уповноваженою особою Фонду з балансу банку»;

41) частину шосту статті 52 викласти у такій редакції:

«6. У разі якщо після закінчення строку ліквідації залишилися нереалізованими активи банку і їх реалізація не вбачається за можливе, уповноважена особа Фонду (навіть за наявності незадоволених вимог кредиторів) здійснює списання таких активів або передає їх благодійним організаціям у порядку здійснення благодійництва»;

42) доповнити статтями 52¹ та 52² такого змісту:

«Стаття 52¹. Збереження документів

1. Уповноважена особа Фонду забезпечує належне оформлення, упорядкування та зберігання усіх, у тому числі фінансово-господарських, документів неплатоспроможного банку протягом ліквідаційної процедури.

2. До завершення ліквідації неплатоспроможного банку уповноважена особа Фонду зобов'язана забезпечити збереженість архівних документів неплатоспроможного банку і передати їх на зберігання до Національного банку України.

3. Національний банк України зобов'язаний прийняти документи неплатоспроможного банку на зберігання по мірі їх подання уповноваженою особою Фонду.

Стаття 52². Спеціалізована установа

1. Спеціалізована установа створюється Фондом у формі товариства з обмеженою відповідальністю. Статутний капітал спеціалізованої установи утворюється у розмірі, що відповідає мінімальним вимогам до статутного капіталу товариства з обмеженою відповідальністю.

2. Виключним видом діяльності спеціалізованої установи є вжиття заходів для розрахунку з кредитором несплатоспроможного банку за рахунок активів (майна) такого банку, переданого їй у порядку, встановленому цим Законом.

На спеціалізовану установу не поширюються вимоги, встановлені законами України «Про банки і банківську діяльність», «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», «Про інститути спільного інвестування».

Спеціалізована установа звітує Фонду за формами, у порядку та у строки, встановлені Фондом.

Система персоніфікованого обліку вимог кредиторів та активів (майна) несплатоспроможного банку, що передані спеціалізованій установі, повинна містити інформацію щодо кожного активу (зобов'язання), у тому числі його (їх) кількості вартості (суми заборгованості), черговості задоволення. Облік активів та зобов'язань несплатоспроможного банку, що були передані спеціалізованій установі, здійснюється окремо по несплатоспроможних банках.

3. Протягом ліквідаційної процедури уповноважена особа Фонду може передати спеціалізованій установі активи, щодо яких є ймовірність їх реалізації, та зобов'язання несплатоспроможного банку. Спеціалізована установа у строк, не більше трьох років, має вжити заходів для реалізації активів та розрахунку з кредитором такого несплатоспроможного банку за рахунок переданих активів у порядку та черговості, встановлених статтею 52 цього Закону.

З дня передачі спеціалізованій установі активів, щодо яких є ймовірність їх реалізації, та зобов'язань несплатоспроможного банку уповноважена особа Фонду:

1) списує залишки активів несплатоспроможного банку та/або передає їх іншим організаціям у порядку здійснення благодійної діяльності;

2) складає ліквідаційний баланс банку та звіт і подає їх на затвердження виконавчій дирекції Фонду;

3) вживає заходів для внесення запису до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців про припинення несплатоспроможного банку як юридичної особи.

4. Після закінчення строку, встановленого у частині третій цієї статті, спеціалізована установа списує передані їй активи та/або передає їх іншим організаціям у порядку здійснення благодійної діяльності.

Вимоги кредиторів несплатоспроможного банку, що були передані спеціалізованій організації, не задоволені за недостатністю активів (майна) такого банку, вважаються погашеними»;

43) у статті 55:

а) частину другу доповнити реченням такого змісту: «Національний банк України має протягом 10 днів з дня отримання відповідної інформації від Фонду надати Фонду перелік заходів, які планує вжити Національний банк України до банку, щодо якого виявлені ризики за результатами його діяльності»;

б) частину третю після слова «отримання» доповнити словами «документів та»;

в) у частині четвертій слово «може» замінити словом «має»;

44) у статті 56:

а) частину першу після слова «влади» доповнити словами «документи та»;

б) у частині другій:

у пункті 1 слово «надання» замінити словами «внесення відомостей до Державного реєстру банків, надання»;

пункт 4 доповнити словами та цифрами «та надає копії звітів інспекційних перевірок такого банку за останні 12 місяців»;

в) у частині четвертій:

після слова «надає» доповнити словами «документи та»;

слова «іншу інформацію, необхідну» замінити словами «інші документи та інформацію, необхідні»;

45) частину першу статті 57 доповнити пунктом 7 такого змісту:

«7) ризики, виявлені у діяльності банків»;

46) у статті 58:

а) частину другу після слів «зобов'язаний виконати» доповнити словами «в повному обсязі (або частково в обсязі, наявному на рахунку такого банку)»;

б) у частині третій слово «недостатність» замінити словом «відсутність»;

47) абзац п'ятий пункту 10 розділу X «Прикінцеві та перехідні положення» виключити.

10. Частину третю статті 2 Закону України «Про здійснення державних закупівель» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 24, ст. 883) доповнити абзацом такого змісту:

«товари, роботи і послуги, необхідні для виконання Фондом гарантування вкладів фізичних осіб покладених на нього функцій та повноважень, визначених Законом України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», щодо виведення неплатоспроможних банків з ринку».

11. Частину першу статті 4 Декрету Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року № 7-93 «Про державне мито» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 13, ст. 113 із наступними змінами) доповнити пунктами 53 – 55 такого змісту:

«53) Фонд гарантування вкладів фізичних осіб – за дії, пов'язані з утворенням перехідного банку;

54) приймаючий банк – при отриманні активів і зобов'язань за внесення змін до державних реєстрів, послуги, що надаються державними органами у зв'язку з таким отриманням;

55) перехідний банк – при отриманні активів і зобов'язань за внесення змін до державних реєстрів, послуги, що надаються державними органами у зв'язку з таким отриманням».

12. Пункт 2 статті 5 Декрету Кабінету Міністрів України від 19 лютого 1993 року № 15-93 «Про систему валютного регулювання і валютного контролю» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 17, ст. 184; 2006 р., № 27, ст. 232) доповнити абзацом другим такого змісту:

«Неплатоспроможні комерційні банки, ліквідацію яких здійснює Фонд гарантування вкладів фізичних осіб, мають право здійснювати валютні операції без ліцензії Національного банку України з дотриманням законодавства України про систему валютного регулювання і валютного контролю з метою здійснення процедури виведення неплатоспроможного банку з ринку».

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. До приведення у відповідність із цим Законом законодавчі та інші нормативні акти застосовуються у частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Банки, утворені до набрання чинності цим Законом, зобов'язані протягом десяти років з дня набрання ним чинності привести розмір статутного капіталу у відповідність із вимогами цього Закону.

4. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення актів міністерств, інших центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом;

ініціювати внесення змін до законодавчих актів з метою приведення у відповідність із цим Законом.

5. Національному банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом розробити нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону, та привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

6. Національному банку України у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом розробити поетапний (протягом десяти років) план приведення статутного капіталу банків у відповідність із вимогами цього Закону.

Президент України

м. Київ

4 липня 2014 року

№ 1586-VII

П. ПОРОШЕНКО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про банки і банківську діяльність» щодо визначення особливостей корпоративного управління в банках

І. Внести до Закону України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5 – 6, ст. 30 із наступними змінами) такі зміни:

1. У частині першій статті 2:

визначення терміна «банківська група» викласти в такій редакції:

«банківська група – група юридичних осіб:

які мають спільного контролера, що складається з материнського банку, його українських (української) та/або іноземних (іноземної) дочірніх (дочірньої) та/або асоційованих (асоційованої) компаній (компанії), які (яка) є фінансовими (фінансовою) установами (установою), або що складається з материнського банку, який є контролером його українських (української) та/або іноземних (іноземної) дочірніх (дочірньої) та/або асоційованих (асоційованої) компаній (компанії), які (яка) є фінансовими (фінансовою) установами (установою), або які мають спільного контролера, що складається з двох або більше українських фінансових установ, їхніх українських та/або іноземних дочірніх та/або асоційованих компаній, які є фінансовими установами та в яких банківська діяльність є переважною, або що складається з небанківської фінансової установи, яка є контролером її українських (української) та/або іноземних (іноземної) дочірніх (дочірньої) та/або асоційованих (асоційованої) компаній (компанії), які (яка) є фінансовими (фінансовою) установами (установою) та в яких банківська діяльність є переважною»;

доповнити з урахуванням алфавітного порядку терміном такого змісту:

«конфлікт інтересів – наявні та потенційні суперечності між особистими інтересами і посадовими чи професійними обов'язками особи, що можуть вплинути на добросовісне виконання нею своїх повноважень, об'єктивність та неупередженість прийняття рішень».

2. У статті 9:

частину дев'яту доповнити реченням такого змісту: «У банківській групі, до складу якої входить материнський банк, відповідальною особою є цей материнський банк»;

у частині п'ятнадцятій слова «(крім страхових компаній)» виключити.

3. Статті 37 – 40 викласти в такій редакції:

«Стаття 37. Органи управління та контролю банку

Вищим органом управління банку є загальні збори учасників банку, що вирішують будь-які питання діяльності банку.

Виконавчим органом банку, що здійснює поточне управління, є правління банку.

Банк зобов'язаний створити орган, що здійснює контроль за діяльністю виконавчого органу, захист прав вкладників, інших кредиторів та учасників банку. Цей орган відповідно до установчих документів може мати одну з таких назв: «рада банку» або «наглядова рада банку», або «спостережна рада банку» (далі – рада банку). Рада банку не бере участі в поточному управлінні банком.

Розподіл функцій між органами управління банку має забезпечувати ефективну систему внутрішнього контролю.

Система внутрішнього контролю банку для забезпечення ефективності її функціонування повинна включати:

- 1) контроль керівництва за дотриманням законодавства України та внутрішніх процедур банку;
- 2) розподіл обов'язків під час здійснення діяльності банку;

- 3) контроль за функціонуванням системи управління ризиками;
- 4) контроль за інформаційною безпекою та обміном інформацією;
- 5) процедури внутрішнього контролю;
- 6) моніторинг системи внутрішнього контролю;
- 7) процедури внутрішнього аудиту.

Члени ради та правління банку несуть відповідальність за діяльність банку у межах своїх повноважень.

Члени ради та правління банку зобов'язані відмовитися від участі у прийнятті рішень, якщо конфлікт інтересів не дає їм змоги повною мірою виконувати свої обов'язки в інтересах банку, його вкладників та учасників.

Стаття 38. Загальні збори учасників банку

До виключної компетенції загальних зборів учасників банку належить прийняття рішень щодо:

- 1) визначення основних напрямів діяльності банку та затвердження звітів про їх виконання;
- 2) внесення змін та доповнень до статуту банку;
- 3) зміни розміру статутного капіталу банку;
- 4) обрання та відкликання членів ради банку, затвердження умов цивільно-правових або трудових договорів, що укладаються з ними, встановлення розміру їхньої винагороди, у тому числі заохочувальних та компенсаційних виплат, обрання особи, уповноваженої на підписання цивільно-правових договорів з членами ради банку;
- 5) затвердження річних результатів діяльності банку, у тому числі його дочірніх підприємств, звіту ради банку, правління банку, ревізійної комісії банку (у разі її створення) та заходів за результатами розгляду висновків зовнішнього аудиту;
- 6) покриття збитків та розподілу прибутку;
- 7) затвердження розміру річних дивідендів;
- 8) затвердження положення про загальні збори учасників банку та внесення змін до нього;
- 9) затвердження принципів (кодексу) корпоративного управління банку;
- 10) затвердження положення про ревізійну комісію (у разі її створення) та внесення змін до нього;
- 11) зміни організаційно-правової форми банку;
- 12) розміщення акцій, їх дроблення або консолідації;
- 13) викупу банком розміщених ним акцій;
- 14) анулювання акцій банку;
- 15) припинення банку, обрання ліквідаційної комісії (ліквідатора) банку, затвердження ліквідаційного балансу.

До компетенції загальних зборів учасників банку статутом банку можуть бути віднесені й інші питання. Повноваження, що не належать до виключної компетенції загальних зборів учасників банку, можуть бути віднесені до компетенції ради банку, якщо інше не встановлено законом.

Національний банк України має право вимагати позачергового скликання загальних зборів учасників банку.

Рішення загальних зборів учасників банку не має юридичної сили у разі його прийняття з використанням права голосу належних або контрольованих акцій (паїв) осіб, яким Національний банк України заборонив користуватися правом голосу належних або контрольованих акцій (паїв).

Стаття 39. Рада банку

Рада банку обирається загальними зборами учасників банку з числа учасників банку, їх представників та незалежних членів у кількості не менше п'яти осіб.

Члени ради банку не можуть входити до складу правління банку, а також бути працівниками цього банку.

Рада банку (крім кооперативного банку) не менш як на одну четверту має складатися з незалежних членів.

Член ради банку, який є асоційованою особою члена правління банку, представником споріднених або афілійованих осіб банку, акціонером банку або його представником, не може вважатися незалежним.

До виключної компетенції ради банку належать такі функції:

- 1) затвердження стратегії розвитку банку відповідно до основних напрямів діяльності, визначених загальними зборами учасників банку;
 - 2) затвердження бюджету банку, у тому числі бюджету підрозділу внутрішнього аудиту, та бізнес-плану розвитку банку;
 - 3) визначення і затвердження стратегії та політики управління ризиками, процедури управління ними, а також переліку ризиків, їх граничних розмірів;
 - 4) забезпечення функціонування системи внутрішнього контролю банку та контролю за її ефективністю;
 - 5) контроль за ефективністю функціонування системи управління ризиками;
 - 6) затвердження плану відновлення діяльності банку;
 - 7) визначення джерел капіталізації та іншого фінансування банку;
 - 8) визначення кредитної політики банку;
 - 9) визначення організаційної структури банку, у тому числі підрозділу внутрішнього аудиту;
 - 10) затвердження внутрішніх положень, що регламентують діяльність структурних підрозділів банку;
 - 11) призначення і звільнення голови та членів правління банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту;
 - 12) здійснення контролю за діяльністю правління банку, внесення пропозицій щодо її вдосконалення;
 - 13) визначення порядку роботи та планів підрозділу внутрішнього аудиту і контроль за його діяльністю;
 - 14) визначення аудиторської фірми для проведення зовнішнього аудиту, затвердження умов договору, що укладається з нею, встановлення розміру оплати послуг;
 - 15) розгляд висновку зовнішнього аудиту банку та підготовка рекомендацій загальним зборам учасників банку для прийняття рішення щодо нього;
 - 16) контроль за усуненням недоліків, виявлених Національним банком України та іншими органами державної влади та управління, які в межах компетенції здійснюють нагляд за діяльністю банку, підрозділом внутрішнього аудиту та аудиторською фірмою, за результатами проведення зовнішнього аудиту;
 - 17) прийняття рішення щодо створення дочірніх підприємств та участі в них, їх реорганізації та ліквідації, створення відокремлених підрозділів банку, затвердження їх статутів і положень;
 - 18) затвердження умов цивільно-правових, трудових договорів, що укладаються з членами правління банку та працівниками підрозділу внутрішнього аудиту, встановлення розміру їхньої винагороди, у тому числі заохочувальних та компенсаційних виплат;
 - 19) забезпечення своєчасного надання (опублікування) банком достовірної інформації щодо його діяльності відповідно до законодавства;
 - 20) скликання загальних зборів учасників банку, підготовка порядку денного загальних зборів учасників банку, прийняття рішення про дату їх проведення;
 - 21) повідомлення про проведення загальних зборів учасників банку відповідно до законодавства;
 - 22) прийняття рішення про розміщення банком цінних паперів, крім акцій;
 - 23) прийняття рішення про викуп розміщених банком цінних паперів, крім акцій;
 - 24) прийняття рішення про продаж акцій, раніше викуплених банком;
 - 25) вирішення питань про участь банку у групах;
 - 26) прийняття рішень про вчинення значних правочинів відповідно до законодавства;
 - 27) прийняття рішення про обрання (заміну) депозитарної та/або клірингової установи та затвердження умов договору, що укладається з нею, встановлення розміру оплати послуг;
 - 28) надсилання у випадках, передбачених законодавством, пропозиції акціонерам про придбання належних їм акцій;
 - 29) здійснення інших повноважень відповідно до статуту.
- Рада банку зобов'язана вживати заходів до запобігання виникненню конфліктів інтересів у банку та сприяти їх врегулюванню.

Рада банку зобов'язана повідомляти Національному банку України про конфлікти інтересів, що виникають у банку.

Рада банку зобов'язана забезпечувати підтримання дієвих стосунків з Національним банком України.

Національний банк України має право вимагати припинення повноважень члена ради банку, якщо він неналежним чином виконує свої функції.

Національний банк України має право вимагати позачергового скликання засідання ради банку.

Банк зобов'язаний щороку, не пізніше 30 квітня, та на вимогу Національного банку України надавати Національному банку України в межах його повноважень щодо здійснення банківського нагляду інформацію про питання, що розглядалися на засіданні ради банку, та прийняті щодо них рішення, а також перелік членів ради банку, присутніх на засіданні.

Стаття 40. Правління банку

Правління банку очолює голова правління, який керує роботою правління банку та має право представляти банк без доручення.

Заступники голови правління банку входять до складу правління банку за посадою.

Голова правління банку несе персональну відповідальність за діяльність банку.

Голова правління банку має право брати участь у засіданнях ради банку з правом дорадчого голосу. Голова правління не може очолювати структурні підрозділи банку.

До компетенції правління банку належать такі функції:

1) забезпечення підготовки для затвердження радою банку проектів бюджету банку, стратегії та бізнес-плану розвитку банку;

2) реалізація стратегії та бізнес-плану розвитку банку;

3) визначення форми та встановлення порядку моніторингу діяльності банку;

4) реалізація стратегії та політики управління ризиками, затвердженої радою банку, забезпечення впровадження процедур виявлення, оцінки, контролю та моніторингу ризиків;

5) формування визначеної радою банку організаційної структури банку;

6) розроблення положень, що регламентують діяльність структурних і відокремлених підрозділів банку згідно із стратегією розвитку банку;

7) забезпечення безпеки інформаційних систем банку і систем, що застосовуються для зберігання активів клієнтів;

8) інформування ради банку про показники діяльності банку, виявлені порушення законодавства, внутрішніх положень банку та про будь-яке погіршення фінансового стану банку або про загрозу такого погіршення, про рівень ризиків, що виникають у ході діяльності банку;

9) вирішення інших питань, пов'язаних з управлінням поточною діяльністю банку, крім питань, що належать до виключної компетенції загальних зборів учасників банку та ради банку».

4. Статтю 41 виключити.

5. Статті 42, 44 і 45 викласти в такій редакції:

«Стаття 42. Вимоги до керівників банку

Керівниками банку є голова, його заступники та члени ради банку, голова, його заступники та члени правління банку, головний бухгалтер, його заступники, керівники відокремлених підрозділів банку.

Керівниками банку (крім членів ради банку) мають право бути особи, які мають:

1) повну вищу освіту в галузі економіки, менеджменту (управління) або права;

2) досвід роботи в банківській системі за відповідним фахом не менше трьох років;

3) бездоганну ділову репутацію.

Не менш як на одну четверту рада банку має складатися з осіб, які мають повну вищу освіту в галузі економіки або права. Інші члени ради банку повинні мати повну вищу освіту та освіту в галузі менеджменту (управління). Члени ради банку повинні мати бездоганну ділову репутацію. Хоча б один із членів ради банку, який має освіту в галузі економіки або права, повинен мати досвід роботи в банківській системі на керівних посадах не менше трьох років.

Вимоги щодо професійної придатності та ділової репутації керівників банку встановлюються Національним банком України.

Голова правління банку та головний бухгалтер банку вступають на посаду після надання письмової згоди на це Національним банком України. Члени ради банку та правління банку в місячний строк після обрання (призначення) на посаду надають Національному банку України документи, що підтверджують їхню професійну придатність та ділову репутацію.

Голові, членам правління банку та головному бухгалтеру банку забороняється займати посади в інших юридичних особах, крім дочірніх підприємств.

Національний банк України має право безоплатно одержувати від органів державної влади та управління, інших юридичних осіб інформацію, необхідну для визначення або підтвердження ділової репутації керівників банку.

Органи державної влади та управління, інші юридичні особи зобов'язані протягом 20 днів з дня отримання запиту Національного банку України безоплатно надати відповідну інформацію.

Національний банк України має право вимагати заміни будь-кого з керівників банку, якщо його професійна придатність та ділова репутація не відповідають вимогам цього Закону.

Керівники банку зобов'язані діяти в інтересах банку, дотримуватися вимог законодавства, положень статуту та інших документів банку.

Керівники банку несуть відповідальність перед банком за збитки, завдані банку їхніми діями (бездіяльністю), згідно із законом. Якщо відповідальність згідно з цією статтею несуть кілька осіб, їх відповідальність перед банком є солідарною.

Не може бути керівником банку особа, яка займала посаду Голови Національного банку України, заступника Голови Національного банку України, керівника структурного підрозділу, який за посадою входив до складу Правління Національного банку України, та члена Ради Національного банку України, якщо з дня припинення зазначених повноважень не минув один рік»;

«Стаття 44. Управління ризиками

Банк створює комплексну та адекватну систему управління ризиками, що має враховувати специфіку роботи банку, встановлені Національним банком України вимоги щодо управління ризиками. Система управління ризиками має забезпечувати виявлення, ідентифікацію, оцінку, моніторинг та контроль за всіма видами ризиків на всіх організаційних рівнях та оцінку достатності капіталу банку для покриття всіх видів ризиків.

Системно важливий банк, з урахуванням напрямів своєї діяльності та притаманних їй ризиків, зобов'язаний розробити план відновлення діяльності банку.

Банк утворює постійно діючий підрозділ з управління ризиками, що має відповідати за впровадження внутрішніх положень та процедур управління ризиками відповідно до визначених радою банку стратегії та політики управління ризиками.

Підрозділ з управління ризиками має бути підзвітний раді банку та відокремлений від підрозділу внутрішнього аудиту, підрозділів, що здійснюють операції, та підрозділів, що реєструють операції.

Банк зобов'язаний з метою управління ризиками утворити постійно діючі комітети, зокрема:

- 1) кредитний комітет;
- 2) комітет з питань управління активами та пасивами.

Банк має право залежно від рівня складності та обсягів операцій утворювати також інші комітети.

Одна й та сама особа не може суміщати посади голови кредитного комітету та підрозділу з управління ризиками.

Стаття 45. Внутрішній аудит банку

Банк утворює постійно діючий підрозділ внутрішнього аудиту, який є складовою системи внутрішнього контролю.

Національний банк України встановлює вимоги до професійної підготовки працівників підрозділу внутрішнього аудиту.

Підрозділ внутрішнього аудиту підпорядковується раді банку та звітує перед нею, діє на підставі положення, затвердженого радою банку.

Організація та порядок роботи підрозділу внутрішнього аудиту встановлюються централізовано материнським банком для своїх дочірніх компаній. У дочірніх компаніях банку функції внутрішнього аудиту може виконувати підрозділ внутрішнього аудиту материнського банку.

Підрозділ внутрішнього аудиту здійснює такі функції:

- 1) перевіряє наявність та оцінює ефективність роботи систем управління ризиками, відповідність цих систем видам та обсягам здійснюваних банком операцій, і внутрішнього контролю банку;
- 2) перевіряє процес оцінки достатності капіталу з урахуванням ризиків банку;
- 3) здійснює моніторинг дотримання керівниками та працівниками банку вимог законодавства і внутрішніх положень банку, затверджених радою банку;
- 4) оцінює інформаційно-технічне забезпечення управління та проведення операцій;
- 5) перевіряє правильність ведення і достовірність бухгалтерського обліку та фінансової звітності;
- 6) перевіряє фінансово-господарську діяльність банку;
- 7) перевіряє відповідність кваліфікаційним вимогам та виконання професійних обов'язків працівниками банку;
- 8) виявляє та перевіряє випадки перевищення повноважень посадовими особами банку і виникнення конфлікту інтересів у банку;
- 9) перевіряє достовірність та вчасність надання інформації органам державної влади та управління, які в межах компетенції здійснюють нагляд за діяльністю банку;
- 10) інші функції, пов'язані із здійсненням нагляду за діяльністю банку.

Підрозділ внутрішнього аудиту проводить оцінку видів діяльності банку, виконання яких забезпечується шляхом залучення юридичних та фізичних осіб на договірній основі (аутсорсинг).

Підрозділ внутрішнього аудиту за результатами проведених перевірок готує та подає раді банку звіти і пропозиції щодо усунення виявлених порушень.

Банк зобов'язаний у порядку, визначеному нормативно-правовими актами Національного банку України, подавати Національному банку України звіт про роботу підрозділу внутрішнього аудиту та інші документи за результатами внутрішнього аудиту.

Національний банк України погоджує кандидатуру керівника підрозділу внутрішнього аудиту. Вимоги до професійної придатності та ділової репутації керівника підрозділу внутрішнього аудиту встановлюються Національним банком України.

Керівнику підрозділу внутрішнього аудиту забороняється займати посади в інших банках.

Рішення про звільнення керівника підрозділу внутрішнього аудиту приймає рада банку. Рішення про звільнення керівника підрозділу внутрішнього аудиту не з його ініціативи в обов'язковому порядку погоджується з Національним банком України.

Керівник підрозділу внутрішнього аудиту має право вимагати позачергового скликання засідання ради банку.

Працівники підрозділу внутрішнього аудиту під час виконання своїх функціональних обов'язків мають право на ознайомлення з документами, інформацією, письмовими поясненнями з питань діяльності банку, включаючи всі підрозділи банку незалежно від країни їх місцезнаходження, та афілійованих компаній банку, право на доступ до системи автоматизації банківських операцій та на отримання письмових пояснень від керівників і працівників банку з питань, що виникають під час проведення перевірки та за її результатами».

6. У статті 69:

частину другу після слів «від банку» доповнити словами «банківської групи»;

абзац перший частини третьої доповнити словами «банківських груп».

7. Частину п'яту статті 71 після слів «уповноваженим Національним банком України особам» доповнити словами «доступ до системи автоматизації банківських операцій, а також».

8. У тексті Закону слова «спостережна рада банку», «правління (рада директорів)» та «служба внутрішнього аудиту» у всіх відмінках замінити відповідно словами «рада банку», «правління» та «підрозділ внутрішнього аудиту» у відповідному відмінку.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування.
2. Банки зобов'язані протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом привести свою діяльність у відповідність з вимогами цього Закону і внести відповідні зміни до статуту та інших внутрішніх документів банку.
3. Національному банку України у шестимісячний строк з дня опублікування цього Закону привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України

м. Київ
4 липня 2014 року
№ 1587-VII

П. ПОРОШЕНКО

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про звільнення Кубіва С. І. з посади
Голови Національного банку України

Відповідно до пункту 18 частини першої статті 85 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Звільнити Кубіва Степана Івановича з посади Голови Національного банку України.

Голова Верховної Ради України

О. ТУРЧИНОВ

м. Київ
19 червня 2014 року
№ 1529-VII

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про призначення Гонtareвої В. О. на посаду
Голови Національного банку України

Відповідно до пункту 18 частини першої статті 85 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Призначити Гонtareву Валерію Олексіївну на посаду Голови Національного банку України.

Голова Верховної Ради України

м. Київ
19 червня 2014 року
№ 1530-VII

О. ТУРЧИНОВ

Нормативні акти Національного банку України

*Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
27 травня 2014 р. за № 543/25320*

**ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 16 квітня 2014 р. № 218**

**Про затвердження Положення про відчуження
Національним банком України майна, набутого у власність у рахунок
погашення боргу за кредитами, наданими банкам України**

Відповідно до статей 7, 15, 56, 71 Закону України «Про Національний банк України», інших актів законодавства України та нормативно-правових актів Національного банку України, з метою забезпечення відчуження майна, набутого у власність Національним банком України в рахунок погашення боргу за кредитами, наданими банкам України, Правління Національного банку України **постановляє:**

1. Затвердити Положення про відчуження Національним банком України майна, набутого у власність у рахунок погашення боргу за кредитами, наданими банкам України, що додається.
2. Майно, набуте Національним банком України у власність у рахунок погашення боргу за наданими банкам України кредитами, підлягає відчуженню в найкоротший строк.
3. Юридичному департаменту (Новіков В. В.) після державної реєстрації в Міністерстві юстиції України довести зміст цієї постанови до відома територіальних управлінь Національного банку України.
4. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на заступника Голови Національного банку України Ричаківську В. І.
5. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

Голова С. І. Кубів

*ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Правління
Національного банку України
16 квітня 2014 року № 218*

**ПОЛОЖЕННЯ
про відчуження Національним банком України майна,
набутого у власність у рахунок погашення боргу за кредитами,
наданими банкам України**

1. Це Положення розроблено відповідно до Законів України «Про Національний банк України», «Про банки і банківську діяльність», «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», інших нормативно-правових актів.
2. Це Положення визначає порядок відчуження Національним банком України (далі – Національний банк) майна, набутого у власність у рахунок погашення боргу банків України за наданими Національним банком кредитами (далі – майно).

Національний банк документом організаційно-розпорядчого характеру установлює технічний порядок взаємодії з учасниками процесу відчуження майна, яким передбачає терміни виконання операцій, послідовність дій структурних підрозділів Національного банку.

3. Національний банк здійснює відчуження як окремо визначеного об'єкта майна, так і різних видів майна, об'єднаних в один лот.

4. Національний банк здійснює відчуження майна такими способами:

проведення аукціону;

продаж юридичній або фізичній особі.

Вибір способу відчуження здійснюється з метою забезпечення відчуження майна за найвищою ціною.

На аукціоні відчужуються:

будь-яке майно;

право вимоги за кредитними договорами та забезпечення за ними.

Умови проведення аукціону визначаються Національним банком актом організаційно-розпорядчого характеру з дотриманням вимог законодавства України.

Національний банк здійснює продаж цінних паперів у порядку, передбаченому законодавством України.

Національний банк здійснює продаж юридичній або фізичній особі майна:

балансова вартість якого не перевищує 10000 грн, а також інших необоротних матеріальних активів, господарських матеріалів, малоцінних та швидкозношуваних предметів, ринкова вартість яких, визначена суб'єктом оціночної діяльності відповідно до законодавства України, є меншою від суми витрат, необхідних для проведення аукціону;

непроданого на аукціоні за результатами трьох торгів. У цьому разі продаж здійснюється за початковою ціною останніх торгів на аукціоні;

стосовно якого після опублікування оголошення про проведення аукціону є лише одна пропозиція від покупця. Продаж здійснюється за ціною, що була визначена як ціна продажу на аукціоні покупцю, який подав пропозицію про участь в аукціоні.

5. Національний банк проводить тендер (конкурс) з визначення юридичної особи, що надає послуги з реалізації майна (далі – спеціалізована організація), яка здійснюватиме проведення аукціону.

Тендер (конкурс) проводиться створеною Національним банком комісією за наявності двох або більше допущених до нього претендентів, заяви від яких надійшли в установлений термін після опублікування повідомлення про проведення тендера (конкурсу) з визначення спеціалізованої організації.

Опублікована інформація про тендер (конкурс) з визначення спеціалізованої організації повинна містити такі відомості:

дата, час і місце проведення тендера (конкурсу);

кінцевий термін прийняття документів на тендер (конкурс);

обов'язкові вимоги до учасників тендера (конкурсу);

адреса, за якою подаються документи;

контактні телефони для довідок з питань тендера (конкурсу).

Зазначена інформація публікується Національним банком в одному з офіційних друкованих видань та на сторінці офіційного інтернет-представництва Національного банку не пізніше ніж за місяць до дати проведення тендера (конкурсу).

До участі в тендері (конкурсі) допускаються спеціалізовані організації незалежно від форми власності, що мають право здійснювати реалізацію майна шляхом проведення аукціонів у порядку, передбаченому законодавством України, та діяльність яких у сфері зберігання та реалізації майна передбачена установчими документами.

Для участі в тендері (конкурсі) претендент подає до Національного банку на розгляд комісії такі документи:

заяву про участь у тендері (конкурсі) із зазначенням найменування претендента, який виявив бажання брати участь у тендері (конкурсі), реквізитів (адреса, телефон, телефакс), складу керівництва (прізвища, посади), чисельності працівників, спеціалізації;

копії установчих документів, засвідчені в нотаріальному порядку;

копію балансу за попередній рік, засвідчену керівником учасника тендера (конкурсу);

копію останнього аудиторського висновку за результатами аудиторської перевірки, засвідчену в нотаріальному порядку;

інформацію щодо технічних можливостей для забезпечення організації реалізації майна;

інформацію щодо нижчезазначених показників роботи учасників тендера (конкурсу):

наявність кваліфікованих спеціалістів (фахівців з питань реалізації нерухомості, оцінки, товарознавців);

наявність застрахованого власного майна та фінансових ризиків за цивільно-правовими договорами;

наявність боргових зобов'язань під час здійснення діяльності, пов'язаної з наданням аналогічних послуг.

Засідання комісії з визначення переможця тендера (конкурсу) є відкритими. На засіданнях комісії мають право бути присутніми учасники тендера (конкурсу), яких комісія заслуховує за їх бажанням.

Засідання комісії є правочинним за умови участі в ньому не менше 2/3 усіх членів комісії.

Комісія визначає переможця за результатами розгляду отриманих документів.

Переможцем визначається учасник тендера (конкурсу), який має найкращі показники, передбачені в цьому пункті, запропонував найбільш привабливі умови реалізації майна, зазначив найнижчий розмір винагороди за надані послуги з реалізації майна.

Рішення про визначення переможця приймається простою більшістю голосів присутніх на засіданні членів комісії. Голова комісії має ухвальний голос, якщо під час прийняття рішення про визначення переможця тендера (конкурсу) голоси членів комісії розділилися порівну.

Після закінчення засідання комісії складається протокол про результати проведення тендера (конкурсу), у якому зазначаються:

відомості про учасників тендера (конкурсу);

результати голосування;

обґрунтування визначення переможця (переможців).

Протокол про результати проведення тендера (конкурсу) складається та підписується всіма членами комісії, які брали участь у голосуванні.

Інформація про результати тендера (конкурсу) в триденний строк надсилається комісією всім учасникам тендера (конкурсу).

6. Національний банк укладає зі спеціалізованою організацією відповідно до законодавства України договір, згідно з яким доручає реалізацію майна за визначену винагороду за надані послуги з реалізації майна, що встановлюється у відсотковому відношенні до фактичної ціни реалізації майна.

Розмір винагороди спеціалізованій організації за послуги з реалізації майна з урахуванням витрат, пов'язаних з організацією та проведенням реалізації майна, встановлюється у розмірі не більше 10 відсотків від вартості майна. При цьому витрати, пов'язані з організацією та проведенням реалізації майна, не повинні перевищувати 5 відсотків від вартості майна з відповідним їх підтвердженням. Винагорода спеціалізованій організації після вирахування витрат, пов'язаних з організацією та проведенням реалізації майна, становить 5 відсотків, але не більше 2000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян за кожний лот.

Якщо майно реалізовано за ціною вищою, ніж початкова, то спеціалізована організація здійснює перерахунок винагороди пропорційно до збільшення ціни майна та зазначає в протоколі аукціону суму винагороди, яку покупець повинен додатково сплатити, а також рахунок спеціалізованої організації, на який необхідно перерахувати ці кошти.

Розмір винагороди спеціалізованої організації знижується пропорційно зменшенню вартості майна, що не було реалізовано, під час проведення наступного аукціону.

7. Національний банк і спеціалізована організація розміщують інформацію про умови продажу майна в офіційних друкованих виданнях та на сторінці офіційного інтернет-представництва Національного банку не пізніше ніж за 15 робочих днів до дати проведення аукціону.

Інформація про умови продажу майна повинна містити:

назву, опис та іншу потрібну інформацію про майно;

початкову ціну продажу, умови продажу майна;

місце та час проведення аукціону;

обов'язковість сплати гарантійного внеску для участі в аукціоні;

розмір гарантійного внеску за участь в аукціоні, номер рахунку та реквізити банку, у якому відкрито рахунок для сплати гарантійного внеску;

кінцевий термін прийняття заяви про участь в аукціоні;

час та місце огляду майна;

місцезнаходження, номер телефону, час роботи спеціалізованої організації.

8. Спеціалізована організація письмово повідомляє Національний банк про дату, час, місце аукціону не пізніше ніж за 20 робочих днів до дати проведення.

9. Покупець для участі в аукціоні подає до спеціалізованої організації заяву про участь в аукціоні та документ, що підтверджує сплату гарантійного внеску, унесеного відповідно до умов проведення аукціону.

Покупець під час подання заяви пред'являє:

паспорт або інший документ, що засвідчує його особу;

установчі документи, довіреність або інші документи, що підтверджують повноваження представника юридичної особи.

Покупець письмово інформує спеціалізовану організацію, що не є пов'язаною особою зі спеціалізованою організацією або її службовими особами.

Пов'язана особа – особа, яка відповідає будь-якій із таких ознак:

юридична особа, яка здійснює контроль над спеціалізованою організацією, або контролюється такою організацією, або перебуває під спільним контролем з такою організацією;

юридична особа, учасником якої є службова особа спеціалізованої організації;

фізична особа або її близькі особи, які здійснюють контроль над спеціалізованою організацією або працюють у цій організації;

фізична особа, яка є близькою особою службової особи спеціалізованої організації.

10. Спеціалізована організація зобов'язана забезпечити безперешкодне прийняття всіх заяв на участь, забезпечити змогу ознайомитися з майном усім фізичним і юридичним особам, які бажають брати участь в аукціоні, а також забезпечити вільний доступ покупців до місця проведення аукціону.

11. Аукціон відбувається за наявності не менше двох покупців.

12. На аукціон майно виставляється для продажу за ринковою вартістю, визначеною суб'єктом оціночної діяльності відповідно до законодавства України.

Якщо на першому аукціоні майно не було продано, то майно виставляється на повторний продаж (другі торги) за ціною, зменшеною не більше ніж на 10 (для нерухомого майна – не більше ніж на 25) відсотків від його ринкової вартості, визначеної суб'єктом оціночної діяльності відповідно до законодавства України.

Якщо на других торгах майно не було продано, то майно виставляється на повторний продаж (третьі торги) за ціною, зменшеною не більше ніж на 30 (для нерухомого майна – не більше ніж на 50) відсотків від його ринкової вартості, визначеної суб'єктом оціночної діяльності відповідно до законодавства України.

Зменшення ціни майна для його продажу на повторних торгах відповідно до абзаців другого та третього цього пункту здійснюється без погодження з Національним банком та передбачається в договорі, укладеному зі спеціалізованою організацією.

13. Повторний аукціон проводиться не раніше ніж через місяць з дати проведення попереднього аукціону.

Повторний аукціон проводиться в межах дії звіту про оцінку майна.

14. Якщо майно не було продане або аукціон не відбувся, то майно знімається з торгів.

15. Аукціон припиняється і майно знімається з продажу в разі невиконання процедури проведення торгів.

Аукціон вважається таким, що не відбувся, якщо:

немає покупців або є тільки один покупець;

жоден із покупців не запропонував ціну вищу, ніж початкова ціна лота;

переможець торгів не сплатив у встановлений термін належну суму за придбане майно.

16. За результатами проведення аукціону складається протокол.

Протокол підписують ліцитатор і переможець аукціону та затверджує керівник спеціалізованої організації.

17. Переможець аукціону, який відмовився від підписання протоколу, позбавляється права на подальшу участь в аукціоні.

Сума гарантійного внеску цьому учаснику аукціону не повертається.

У разі непідписання протоколу за цим лотом торги проводяться повторно за умови наявності інших учасників аукціону.

18. Національний банк на підставі протоколу аукціону оформляє відчуження майна відповідним договором згідно з вимогами законодавства України.

19. Національний банк здійснює передавання майна переможцю аукціону після надходження коштів у повному обсязі на рахунок або до каси Національного банку.

20. Якщо в результаті вжитих заходів майно не було відчужено жодним із вищезазначених способів у строки, передбачені статтею 71 Закону України «Про Національний банк України» та статтею 48 Закону України «Про банки і банківську діяльність», то Національний банк має право:

- 1) безоплатно передати майно відповідно до законодавства України;
- 2) списати з балансу, ліквідувати майно.

21. Оподаткування операцій з майном, що відчужується, здійснюється згідно із законодавством України.

22. Спори, що виникають під час відчуження майна, вирішуються в порядку, передбаченому законодавством України.

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
20 травня 2014 р. за № 523/25300

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 25 квітня 2014 р. № 241

**Про затвердження цін (тарифів) на послуги з розміщення реклами,
цін (тарифів) за багаторазові публікації реклами в офіційних виданнях
Національного банку України**

Відповідно до Законів України «Про рекламу», «Про інформацію», Податкового кодексу України та згідно з постановою Правління Національного банку України від 17 червня 2013 року № 231 «Про затвердження Положення про порядок надання Національним банком України послуг із розміщення реклами в офіційних виданнях Національного банку України», зареєстрованою в Міністерстві юстиції України 10 липня 2013 року за № 1165/23697, Правління Національного банку України **постановляє:**

1. Затвердити Ціни (тарифи) на послуги з розміщення реклами, ціни (тарифи) за багаторазові публікації реклами в офіційних виданнях Національного банку України, що додаються.
2. Генеральному економічному департаменту (Коваленко О. І.) після державної реєстрації в Міністерстві юстиції України довести зміст цієї постанови до відома Фінансового департаменту, Головного господарського управління Національного банку України для використання в роботі.
3. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.
4. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на заступника Голови Національного банку України Приходька Б. В.

Голова С. І. Кубів

ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Правління
Національного банку України
25 квітня 2014 року № 241

Ціни (тарифи) на послуги з розміщення реклами, ціни (тарифи)
за багаторазові публікації реклами в офіційних виданнях
Національного банку України

1. Ціни (тарифи) на послуги з розміщення реклами і розміри рекламних оголошень на внутрішніх сторінках журналу «Вісник Національного банку України» та додатка до нього – журналу «Банкноти і монети України / Banknotes and Coins of Ukraine»:

№ з/п	Розмір рекламного оголошення	Ціна (тариф) без ПДВ, грн
1	2	3
1	1 полоса	4000
2	2/3 полоси	3000
3	1/2 полоси	2000
4	1/3 полоси	1500
5	1/4 полоси	1000
6	1/8 полоси	500

2. Ціни (тарифи) на послуги з розміщення реклами і розміри рекламних оголошень на сторінках обкладинок журналу «Вісник Національного банку України» та додатка до нього – журналу «Банкноти і монети України / Banknotes and Coins of Ukraine»:

№ з/п	Розмір рекламного оголошення	Ціна (тариф) без ПДВ, грн
1	2	3
1	1 полоса другої сторінки обкладинки	6000
2	1/2 полоси другої сторінки обкладинки	3000
3	1 полоса третьої сторінки обкладинки	6000
4	1/2 полоси третьої сторінки обкладинки	3000
5	1 полоса четвертої сторінки обкладинки	7000

3. Ціни (тарифи) на послуги з розміщення реклами і розміри рекламних оголошень на внутрішніх сторінках журналу «Вісник Національного банку України» та додатка до нього – журналу «Банкноти і монети України / Banknotes and Coins of Ukraine» за багаторазові публікації реклами:

№ з/п	Розмір рекламного оголошення	Ціна (тариф) без ПДВ, грн			
		з 3-ї публікації	з 5-ї публікації	з 7-ї публікації	з 9-ї публікації
1	2	3	4	5	6
1	1 полоса	3800	3600	3400	3200
2	2/3 полоси	2850	2700	2550	2400
3	1/2 полоси	1900	1800	1700	1600
4	1/3 полоси	1425	1350	1275	1200
5	1/4 полоси	950	900	850	800
6	1/8 полоси	475	450	425	400

4. Ціни (тарифи) на послуги з розміщення реклами і розміри рекламних оголошень на сторінках обкладинок журналу «Вісник Національного банку України» та додатка до нього – «Банкноти і монети України / Banknotes and Coins of Ukraine» за багаторазові публікації реклами:

№ з/п	Розмір рекламного оголошення	Ціна (тариф) без ПДВ, грн			
		з 3-ї публікації	з 5-ї публікації	з 7-ї публікації	з 9-ї публікації
1	2	3	4	5	6
1	1 полоса другої сторінки обкладинки	5700	5400	5100	4800
2	1/2 полоси другої сторінки обкладинки	2850	2700	2550	2400
3	1 полоса третьої сторінки обкладинки	5700	5400	5100	4800
4	1/2 полоси третьої сторінки обкладинки	2850	2700	2550	2400
5	1 полоса четвертої сторінки обкладинки	6650	6300	5950	5600

5. Ціни (тарифи) на послуги з розміщення реклами і розміри рекламних оголошень на сторінках додатка до журналу «Вісник Національного банку України» – «Законодавчі і нормативні акти з банківської діяльності»:

№ з/п	Розмір рекламного оголошення	Ціна (тариф) без ПДВ, грн
1	2	3

ВИПУСК 8/2014

1	1 полоса	1000
2	2/3 полоси	700
3	1/2 полоси	500
4	1/3 полоси	350
5	1/4 полоси	250

6. Ціни (тарифи) на послуги з розміщення реклами і розміри рекламних оголошень на сторінках обкладинок аналітично-статистичних бюлетенів «Бюлетень Національного банку України», «Bulletin of the National Bank of Ukraine», «Платіжний баланс і зовнішній борг України», «Balance of Payments and External Debt of Ukraine»:

№ з/п	Розмір рекламного оголошення	Ціна (тариф) без ПДВ, грн
1	2	3
1	1 полоса другої сторінки обкладинки	2000
2	1/2 полоси другої сторінки обкладинки	1000
3	1 полоса третьої сторінки обкладинки	2000
4	1/2 полоси третьої сторінки обкладинки	1000
5	1 полоса четвертої сторінки обкладинки	2500

7. За підготовку рекламної статті або виготовлення оригінал-макета реклами вартість за публікацію реклами збільшується на 10 %.

8. За фіксоване місце ціна (тариф) на розміщення реклами збільшується на 10 %.

*Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
27 травня 2014 р. за № 545/25322*

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 12 травня 2014 р. № 277

**Про внесення зміни до Положення
про порядок формування та зберігання обов'язкових резервів
для банків України та філій іноземних банків в Україні**

Відповідно до статей 15 та 25 Закону України «Про Національний банк України», з метою вдосконалення вимог щодо формування та зберігання банками обов'язкових резервів і стимулювання банків до відповідального управління власною ліквідністю Правління Національного банку України **постановляє:**

1. У пункті 1.12 глави 1 Положення про порядок формування та зберігання обов'язкових резервів для банків України та філій іноземних банків в Україні, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 16 березня 2006 року № 91, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 23 березня 2006 року за № 312/12186 (зі змінами), цифри «20» замінити цифрою «0».

2. Генеральному департаменту грошово-кредитної політики (Щербакова О. А.) після державної реєстрації в Міністерстві юстиції України довести зміст цієї постанови до відома банків України та територіальних управлінь Національного банку України для використання в роботі.

3. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на заступника Голови Національного банку України Приходька Б. В.

4. Постанова набирає чинності через 10 днів із дня її офіційного опублікування.

Голова С. І. Кубів

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
5 червня 2014 р. за № 596/25373

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 19 травня 2014 р. № 286

**Про затвердження Порядку відкриття та використання коштів
за поточними рахунками міжнародних фінансових організацій,
що відкриваються в уповноважених банках**

У зв'язку з прийняттям Закону України від 04 липня 2013 року № 400-VII «Про внесення змін до Закону України «Про цінні папери та фондовий ринок» щодо емісії облігацій міжнародних фінансових організацій», відповідно до статей 7, 25, 30, 44 та 56 Закону України «Про Національний банк України», розділів II та III Декрету Кабінету Міністрів України від 19 лютого 1993 року № 15-93 «Про систему валютного регулювання і валютного контролю» Правління Національного банку України **постановляє:**

1. Затвердити Порядок відкриття та використання коштів за поточними рахунками міжнародних фінансових організацій, що відкриваються в уповноважених банках, що додається.

2. Унести до Положення про порядок іноземного інвестування в Україну, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 10 серпня 2005 року № 280, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 29 серпня 2005 року за № 947/11227 (зі змінами), такі зміни:

1) пункт 2.1 глави 2 після абзацу шостого доповнити новим абзацом такого змісту:

«перераховувати з власного інвестиційного рахунку кошти в гривнях на відкритий в уповноваженому банку рахунок міжнародної фінансової організації, яка має дозвіл центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, на здійснення емісії облігацій на території України, для інвестування коштів у ці облігації».

У зв'язку з цим абзац сьомий уважати абзацом восьмим;

2) пункт 3.1 глави 3 доповнити новим абзацом такого змісту:

«міжнародною фінансовою організацією, яка має дозвіл центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, на здійснення емісії облігацій на території України, з відкритого в уповноваженому банку рахунку в національній валюті на інвестиційний рахунок у національній валюті іноземного інвестора для погашення/викупу цих облігацій та виплати за ними доходу».

3. Генеральному департаменту грошово-кредитної політики (Щербакова О. А.) після державної реєстрації в Міністерстві юстиції України довести зміст цієї постанови до відома територіальних управлінь Національного банку України та банків України для використання в роботі.

4. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на заступника Голови Національного банку України Приходька Б. В.

5. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

Голова С. І. Кубів

ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Правління
Національного банку України
19 травня 2014 року № 286

Порядок відкриття та використання коштів за поточними рахунками міжнародних фінансових організацій, що відкриваються в уповноважених банках

1. Цей Порядок розроблено відповідно до вимог Закону України «Про Національний банк України», статті 10¹ Закону України «Про цінні папери та фондовий ринок», Декрету Кабінету Міністрів України від 19 лютого 1993 року № 15-93 «Про систему валютного регулювання і валютного контролю», глави 14 Інструкції про порядок відкриття, використання і закриття рахунків у національній та іноземних валютах, затвердженої постановою Правління Національного банку України від 12 листопада 2003 року № 492, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 17 грудня 2003 року за № 1172/8493 (зі змінами) (далі – Інструкція), а також інших нормативно-правових актів Національного банку України.

Цей Порядок установлює порядок відкриття банками поточних рахунків у національній та іноземних валютах міжнародних фінансових організацій, що мають право відкривати поточні рахунки на території України відповідно до міжнародних договорів України (далі – МФО), та їх використання для проведення на території України платежів за:

операціями МФО, пов'язаними з емісією власних облігацій на території України;

операціями МФО (згідно з додатком до цього Порядку) з резидентами за кредитними договорами, договорами позики (далі – кредитні договори), договорами гарантії/поруки в гривнях у межах проектів, що належать до сфери дії міжнародних договорів України.

Дія цього Порядку не поширюється на рахунки банків-кореспондентів в іноземній валюті та в гривнях, відкриті в уповноважених банках у встановленому законодавством України порядку.

2. Банк відкриває поточні рахунки МФО з дотриманням вимог, установлених пунктом 14.2 глави 14 Інструкції. Для МФО, що не належить до спеціалізованих установ Організації Об'єднаних Націй (далі – ООН), замість документів, які ідентифікують спеціалізовану установу ООН, до банку подаються документи (копії документів, засвідчені в установленому порядку), що дають змогу банку ідентифікувати МФО.

МФО, яка здійснює емісію облігацій на території України, додатково подає копію дозволу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, на здійснення такою МФО емісії облігацій. Інформація про те, що МФО відкриває рахунок для проведення операцій, пов'язаних з емісією облігацій на території України, обов'язково зазначається в заяві про відкриття поточного рахунку в рядку «Додаткова інформація».

3. МФО, яка здійснює емісію облігацій на території України, має право проводити операції з резидентами за кредитними договорами, договорами гарантії/поруки в гривнях за рахунок коштів, отриманих від розміщення таких облігацій.

МФО (згідно з додатком до цього Порядку) має право проводити такі операції також за рахунок коштів у гривнях, отриманих від продажу іноземної валюти на міжбанківському валютному ринку України (далі – МВРУ).

4. МФО мають право проводити операції, передбачені пунктом 3 цього Порядку, якщо це відповідає завданням та видам діяльності МФО, визначеним її установчим актом, якщо Україна є членом такої МФО, та/або міжнародним договором України;

напрямам використання коштів, отриманих МФО від розміщення облігацій, погодженим Кабінетом Міністрів України, якщо Україна не є членом МФО та/або з МФО не укладено міжнародний договір України.

5. Особливості функціонування поточного рахунку МФО, визначені відповідно до вимог цього Порядку, включаються до договору банківського рахунку, що укладається між банком і його клієнтом.

6. Поточний рахунок у гривнях МФО використовується для проведення таких операцій:
- операцій, пов'язаних з емісією МФО власних облігацій на території України (у тому числі операцій з продажу облігацій, їх погашення, викупу та сплати за облігаціями доходу);
 - операцій за кредитними договорами з резидентами-позичальниками (уключаючи встановлені відповідним договором проценти, комісійні винагороди, неустойки тощо);
 - операцій за гарантіями/поруками МФО у гривнях, наданими за зобов'язаннями резидента-боржника перед резидентом-кредитором (уключаючи плату за надання гарантії/поруки, переказування МФО коштів резиденту-кредитору в межах забезпечених гарантією/порукою зобов'язань у гривнях резидента-боржника, відшкодування МФО коштів, сплачених за гарантією/порукою);
 - операцій, пов'язаних із задоволенням вимог МФО за кредитними договорами, виконаними гарантіями (поруками) у разі невиконання резидентом своїх зобов'язань (за рахунок реалізації предмета застави, виплати МФО страхового відшкодування за договором майнового страхування тощо);
 - операцій з оплати послуг резидентів, які здійснюються в межах підготовки та/або реалізації кредитних договорів, договорів гарантії/поруки, емісії власних облігацій МФО (у тому числі оплати юридичних і нотаріальних послуг, послуг реєстраторів, платежів за договорами страхування тощо);
 - операцій з купівлі або продажу іноземної валюти за гривні;
 - операцій зі сплати обов'язкових платежів відповідно до законодавства України;
 - операцій з оплати послуг уповноваженому банку, який обслуговує рахунок, та зарахування процентів, нарахованих за залишком коштів на цьому рахунку, якщо це передбачено договором банківського рахунку;
 - операцій із зарахування/перерахування коштів, що повертаються на цей рахунок/з цього рахунку у зв'язку з їх помилковим (надмірним) перерахуванням або невиконанням (частковим або повністю) взаємних зобов'язань за договором, укладеним з МФО;
 - інших операцій, що здійснюються відповідно до міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, або напрямів використання коштів, отриманих МФО від розміщення облігацій, погоджених Кабінетом Міністрів України.
7. Поточний рахунок в іноземній валюті МФО використовується для проведення операцій з купівлі або продажу іноземної валюти за гривні, зарахування іноземної валюти, що надійшла з-за кордону або з інших власних поточних рахунків МФО в уповноважених банках, перерахування іноземної валюти за кордон або на інші власні поточні рахунки МФО в уповноважених банках.
8. Уповноважений банк, у якому відкрито поточні рахунки МФО, здійснює купівлю/продаж іноземної валюти за дорученням МФО на підставі заяви про купівлю/продаж іноземної валюти (без подання додаткових документів) відповідно до вимог, установлених нормативно-правовим актом Національного банку, що регулює порядок та умови торгівлі іноземною валютою.
- Кошти в іноземній валюті, які були куплені на МВРУ, підлягають зарахуванню на поточний рахунок МФО в іноземній валюті, відкритий в уповноваженому банку.
9. Розрахунки між МФО та резидентами в гривнях здійснюються відповідно до вимог законодавства України з питань проведення таких розрахунків.
10. Уповноважений банк здійснює обслуговування операцій клієнта-резидента з МФО за кредитним договором, договором гарантії/поруки, який передбачає їх проведення у гривнях, на підставі відповідного договору.
11. Платіжне доручення на перерахування коштів у гривнях з поточного рахунку МФО або на цей рахунок має містити напис про призначення платежу з обов'язковим посиланням на цей Порядок.
12. Функції контролю за здійсненням операцій за поточним рахунком МФО покладаються на уповноважений банк.
- Уповноважений банк має право вимагати від клієнта документи та інформацію, що підтверджують правомірність здійснення платежів у гривнях через поточні рахунки МФО та потрібні для виконання уповноваженим банком функцій щодо здійснення валютного контролю.

*Додаток
до Порядку відкриття та використання
коштів за поточними рахунками
міжнародних фінансових організацій,
що відкриваються в уповноважених банках
(пункт 1)*

Перелік міжнародних фінансових організацій, що мають право відкривати та використовувати поточні рахунки в національній та іноземній валютах в банках України з метою здійснення операцій у гривнях з резидентами за кредитними договорами, договорами позики або договорами гарантії/поруки в межах проектів, що належать до сфери дії міжнародних договорів України

1. Міжнародна фінансова корпорація.
2. Північна екологічна фінансова корпорація.

*Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
2 червня 2014 р. за № 575/25352*

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 20 травня 2014 р. № 291

Про внесення зміни до Тарифів на послуги (операції), що надаються (здійснюються) Національним банком України в системі електронних платежів та у сфері розрахунково-касового обслуговування

Відповідно до статей 6, 15, 42 Закону України «Про Національний банк України» та враховуючи соціальну та державну важливість здійснення виплат фізичним особам – вкладникам банків, у яких запроваджено тимчасову адміністрацію, з метою забезпечення належного рівня довіри населення до банківської системи України Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Назву послуги під номером 71 Тарифів на послуги (операції), що надаються (здійснюються) Національним банком України в системі електронних платежів та у сфері розрахунково-касового обслуговування, затверджених постановою Правління Національного банку України від 12 серпня 2003 року № 333, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 10 вересня 2003 року за № 784/8105, викласти в такій редакції:

«Підкріплення кас банків-агентів і банків, що здійснюють виплати вкладів фізичним особам готівкою за рахунок коштів Фонду гарантування вкладів фізичних осіб».

2. Генеральному департаменту регулювання грошового обігу (Зайченко В. П.) після державної реєстрації в Міністерстві юстиції України довести зміст цієї постанови до відома структурних одиниць, територіальних управлінь Національного банку України та банків України.

3. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

Голова С. І. Кубів

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 21 травня 2014 р. № 297

Про внесення змін до нормативно-правового акта
з питань здійснення закупівель товарів, робіт і послуг

Відповідно до статей 15 і 56 Закону України «Про Національний банк України», частини третьої статті 2 Закону України «Про здійснення державних закупівель», а також у зв'язку з набранням чинності національним стандартом ДСТУ Б Д.1.1-1:2013 «Правила визначення вартості будівництва», прийнятим наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 05 липня 2013 року № 293, Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Унести до Положення про здійснення Національним банком України закупівель товарів, робіт і послуг, пов'язаних із розробленням дизайну, виготовленням захищеного паперу, банкнот, монет і державних нагород України, їх зберіганням, транспортуванням та обліком, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 07 листопада 2013 року № 440, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 28 листопада 2013 року за № 2039/24571, такі зміни:

1) абзаци четвертий і п'ятий пункту 3 розділу II викласти в такій редакції:

«Під час здійснення закупівлі послуг із поточного ремонту предмет закупівлі визначається за об'єктами будівництва на основі Правил визначення вартості будівництва ДСТУ Б Д.1.1-1:2013, прийнятих наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 05 липня 2013 року № 293.

Визначення предмета закупівлі робіт здійснюється відповідальним замовником за об'єктами будівництва, на які складені окремі об'єктні кошториси, на основі Правил визначення вартості будівництва ДСТУ Б Д.1.1-1:2013, прийнятих наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 05 липня 2013 року № 293»;

2) у підпункті 2 пункту 3 розділу VII:

абзац другий викласти в такій редакції:

«нотаріально засвідчену копію статуту учасника (положення, засновницького договору або іншого документа, який його замінює) у повному обсязі зі змінами (у разі їх наявності). Статут повинен передбачати провадження діяльності, яка відповідає предмету закупівлі. Якщо учасник здійснює діяльність без статуту (положення, засновницького договору або іншого документа, який його замінює), то у складі конкурсної пропозиції він подає письмове пояснення з посиланням на норми відповідних законодавчих актів України про підстави здійснення діяльності без зазначених документів»;

абзаци п'ятий і шостий викласти в такій редакції:

«копію свідоцтва про реєстрацію платника податку на додану вартість або витягу з Реєстру платників податку на додану вартість – для учасника, який є платником податку на додану вартість»;

копію свідоцтва про сплату єдиного податку або витягу з Реєстру платників єдиного податку – для учасника, який є платником єдиного податку».

2. Генеральному департаменту регулювання грошового обігу (Зайвенко В. П.) після державної реєстрації в Міністерстві юстиції України довести зміст цієї постанови до відома структурних підрозділів центрального апарату, територіальних управлінь, структурних підрозділів та одиниць Національного банку України для використання в роботі.

3. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на заступника Голови Національного банку України Ричаківську В. І.

4. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

Голова С. І. Кубів

*Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
5 червня 2014 р. за № 5801/25357*

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 3 червня 2014 р. № 332

**Про затвердження Змін до Положення про застосування
Національним банком України заходів впливу
за порушення банківського законодавства**

Відповідно до статті 56 Закону України «Про Національний банк України» та статей 66, 67, 75 Закону України «Про банки і банківську діяльність», з метою підвищення ефективності банківського нагляду Правління Національного банку України **постановляє:**

1. Затвердити Зміни до Положення про застосування Національним банком України заходів впливу за порушення банківського законодавства, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 17 серпня 2012 року № 346, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 17 вересня 2012 року за № 1590/21902 (зі змінами), що додаються.

2. Департаменту нормативно-методологічного забезпечення банківського регулювання та нагляду (Іваненко Н. В.) після державної реєстрації в Міністерстві юстиції України довести зміст цієї постанови до відома територіальних управлінь Національного банку України та банків України.

3. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

4. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на першого заступника Голови Національного банку України Кротюка В. Л.

Голова С. І. Кубів

ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Правління
Національного банку України
03 червня 2014 року № 332

ЗМІНИ
до Положення про застосування Національним банком України
заходів впливу за порушення банківського законодавства

1. У розділі I:

1) в абзаці першому пункту 3.3 глави 3 слова «Комісія Національного банку з питань нагляду та регулювання діяльності банків» замінити словами «Комісія Національного банку України з питань нагляду та регулювання діяльності банків, нагляду (оверсайта) платіжних систем»;

2) у главі 4:

пункт 4.4 після абзацу першого доповнити новим абзацом другим такого змісту:

«Національний банк для здійснення особливого режиму контролю одночасно з призначенням куратора банку може залучати фахівців з бухгалтерського обліку, юридичних питань, з питань платіжних систем, інформаційних технологій та з інших питань».

У зв'язку з цим абзаци другий – дев'ятий уважати відповідно абзацами третім – десятим;

пункт 4.6 викласти в такій редакції:

«4.6. Куратор банку призначається з числа службовців Національного банку, які мають вищу економічну або юридичну освіту.

Залучений до виконання повноважень куратора банку службовець Національного банку, інші фахівці визначаються наказом Національного банку зі збереженням за ними місця роботи, заробітної плати, премій та інших виплат, передбачених системою оплати праці за основним місцем роботи на період їх призначення».

2. У розділі II:

1) пункти 6.1 та 6.3 глави 6 викласти в такій редакції:

«6.1. Національний банк може прийняти рішення про збільшення обсягу резервів для відшкодування можливих втрат за активними банківськими операціями, зокрема шляхом пониження категорії якості активу та відповідно підвищення значення показника ризику цього активу або заборони врахування під час розрахунку суми резервів забезпечення (крім високоліквідного) у разі здійснення банком окремих операцій з підвищеним рівнем ризику, що можуть загрожувати інтересам кредиторів і вкладників, підтверджених результатами інспекційної перевірки»;

«6.3. Рішення про збільшення обсягу резервів для відшкодування можливих втрат за активними банківськими операціями приймає Правління Національного банку або Комісія Національного банку»;

2) пункт 9.22 глави 9 викласти в такій редакції:

«9.22. Розрахунок суми штрафу здійснюється за кожним допущеним порушенням, зазначеним у цій главі, а накладення штрафу за це порушення здійснюється протягом шести місяців із дня виявлення порушення, але не пізніше ніж через один рік з дня допущення порушення.

Розрахунок суми штрафу здійснюється виходячи з розміру зареєстрованого статутного капіталу банку на день вчинення порушення»;

3) главу 12 після пункту 12.1 доповнити новим пунктом 12.2 такого змісту:

«12.2. Національний банк має право віднести банк до категорії проблемних у разі наявності хоча б одного з таких критеріїв:

1) невиконання банком без обґрунтованих причин розпорядження та/або вимоги Національного банку щодо усунення порушень банківського законодавства, нормативно-правових актів Національного банку протягом визначеного Національним банком строку;

2) установлення за результатами банківського нагляду або аудиторської перевірки фактів подання банком недостовірної звітності, не виправленої в строк, що може призвести до невиконання банком хоча б одного з економічних нормативів капіталу та/або ліквідності;

3) ненадання банком уповноваженим особам Національного банку інформації, документів та їх копій, письмових пояснень з питань діяльності банку;

4) набрання законної сили обвинувальним вироком щодо діянь у фінансовій сфері контролерів, керівників банку;

5) конфлікту інтересів банку, про що свідчить наявність інформації, виявлення фактів про будь-який вид стосунків, який суперечить інтересам банку, а також відсутність згоди та/або наявність протиріч між органами управління та/або акціонерами банку, що негативно впливають на ефективне управління банком, які можуть загрожувати інтересам вкладників і кредиторів банку;

6) невиконання вимог законодавства України щодо розкриття відомостей про власників істотної участі в банку в обсязі, визначеному Національним банком;

7) невиконання розпорядження Національного банку про відсторонення від посади посадової особи банку або заборону власнику істотної участі в банку використовувати право голосу придбаних акцій (паїв);

8) винесення щодо банку судового рішення, виконання якого може мати негативний вплив на репутацію банку та/або призвести до втрати активів у розмірі більше ніж один відсоток».

У зв'язку з цим пункти 12.2 – 12.11 уважати відповідно пунктами 12.3 – 12.12;

4) главу 13 доповнити новим пунктом такого змісту:

«13.3. Національний банк не застосовує до банків, які віднесено до категорії неплатоспроможних, заходів впливу за порушення банківського законодавства України».

*Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
26 червня 2014 р. за № 701/25478*

**ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 11 червня 2014 р. № 341**

Про затвердження Змін до Інструкції про порядок придбання, зберігання, обліку, охорони, перевезення, використання і застосування бойової вогнепальної зброї та боєприпасів у системі Національного банку України

У зв'язку зі змінами в центральному апараті Національного банку України, з метою вдосконалення і впорядкування нормативних вимог, що регламентують порядок зберігання, обліку, охорони, перевезення і використання бойової вогнепальної зброї та боєприпасів у системі Національного банку України, та відповідно до статей 15, 22 і 56 Закону України «Про Національний банк України» Правління Національного банку України **постановляє:**

1. Затвердити Зміни до Інструкції про порядок придбання, зберігання, обліку, охорони, перевезення, використання і застосування бойової вогнепальної зброї та боєприпасів у системі Національного банку України, затвердженої постановою Правління Національного банку України від 11 травня 2010 року № 229, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 01 червня 2010 року за № 352/17647 (у редакції постанови Правління Національного банку України від 11 квітня 2011 року № 101) (зі змінами), що додаються.

2. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

3. Контроль за виконанням цієї постанови залишаю за собою.

Голова С. І. Кубів

*ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Правління
Національного банку України
11 червня 2014 року № 341*

**Зміни до Інструкції
про порядок придбання, зберігання, обліку, охорони, перевезення,
використання і застосування бойової вогнепальної зброї та боєприпасів
у системі Національного банку України**

1. Пункт 1.5 глави 1 викласти в такій редакції:

«1.5. Відповідальність за організацію обліку, зберігання і використання за призначенням відомчої зброї та боєприпасів покладається на керівників установ Національного банку (у центральному апараті – на посадових осіб, визначених наказом Національного банку).

Керівники установ Національного банку відповідними наказами призначають:

посадову особу, відповідальну за зберігання зброї та боєприпасів в установі Національного банку, під особисту відповідальність якої оформлено дозвіл на зберігання і використання зброї та боєприпасів (далі – особа, відповідальна за зберігання зброї та боєприпасів);

посадових осіб, відповідальних за ведення обліку зброї та боєприпасів, організацію її видачі (приймання) і використання за призначенням у підрозділах Національного банку;

працівників, відповідальних за видачу (приймання) і зберігання зброї та боєприпасів у збройових кімнатах».

2. Абзац п'ятий пункту 2.3 глави 2 виключити.

У зв'язку з цим абзац шостий уважати абзацом п'ятим.

3. У главі 3:

1) в абзаці шостому пункту 3.2 цифри «2.4» замінити цифрами «2.3»;

2) пункт 3.7 після абзацу другого доповнити новим абзацом третім такого змісту:

«Працівники, яким надається право замикати (відмикати) та опечатувати металеві шафи (сейфи), у яких зберігається зброя, призначаються наказами установ Національного банку згідно з пунктом 1.5 глави 1 цієї Інструкції».

У зв'язку з цим абзац третій уважати абзацом четвертим;

3) в абзаці другому пункту 3.12 слова «у збройовій кімнаті» виключити;

4) пункт 3.16 викласти в такій редакції:

«3.16. Матеріали, мастило та приладдя для чищення зброї зберігаються в спеціально відведених для цього місцях окремо від зброї та боєприпасів.

Організація чищення зброї, закріпленої за підрозділом Національного банку, забезпечення дотримання заходів безпеки покладаються на керівника цього підрозділу.

Чищення резервної зброї організовує особа, відповідальна за зберігання зброї та боєприпасів. До чищення цієї зброї залучаються працівники, які мають індивідуальні дозволи на право носіння відомчої зброї, за відповідним розпорядчим документом установи Національного банку»;

5) пункт 3.17 доповнити словами «за розпорядчим документом Національного банку»;

6) пункт 3.18 доповнити словами «на підставі розпорядчого документа Національного банку»;

7) пункт 3.20 після слів «підрозділу дозвільної системи» доповнити словами «та дільничні інспектори».

4. У главі 5:

1) доповнити пункт 5.1 після абзацу четвертого чотирма новими абзацами п'ятим – восьмим такого змісту:

«До клопотання додаються:

копія документа, що є підставою для перевезення вантажу (договір купівлі-продажу в разі його укладення або розпорядчий документ Національного банку);

копія дозволу на право придбання зброї, боєприпасів (у разі їх придбання);

копія наказу про призначення особи, відповідальної за перевезення вантажу».

У зв'язку з цим абзаци п'ятий та шостий уважати відповідно абзацами дев'ятим та десятим;

2) абзац третій пункту 5.3 викласти в такій редакції:

«Для охорони цього вантажу призначається група у складі не менше двох озброєних працівників підрозділів Національного банку, які мають індивідуальні дозволи на право носіння відомчої зброї з відбитком штампа «Є дійсним під час виконання службових обов'язків»;

3) пункт 5.6 після слів «начальником варті відомчої охорони спеціального вантажу» доповнити словами «старшим наряду з охорони зброї та боєприпасів під час їх міжміського перевезення»;

4) у пункті 5.8:

слова «посвідчення про відрядження» замінити словами «копія наказу (розпорядження) про відрядження»;

слова «печатки відповідного підрозділу» замінити словами «печатки відповідної установи (підрозділу)»;

5) пункт 5.9 після слів «спеціальних вантажів» доповнити словами «зброї та боєприпасів під час їх міжміського перевезення»;

6) пункт 5.12 викласти в такій редакції:

«5.12. Працівники, які здійснюють перевезення зброї та боєприпасів (здійснюють охорону рухомих Об'єктів, беруть участь у практичних стрільбах тощо), зобов'язані мати при собі індивідуальні дозволи на право носіння відомчої зброї з відбитком штампа «Є дійсним під час виконання службових обов'язків».

5. У пункті 6.8 глави 6:

абзац другий викласти в такій редакції:

«у підрозділах відомчої охорони – затвердженій постовій відомості варт (нарядів) відомчої охорони установ Національного банку; розпорядження Департаменту банківської безпеки щодо призначення озброєної вarti (наряду) відомчої охорони рухомих Об'єктів або копії наказу (розпорядження) про від-
рядження, до якого додається список персонального складу вarti (наряду) відомчої охорони рухомих Об'єктів із зазначенням виду, номерів зброї та кількості боєприпасів, підписаний керівником установи Національного банку (у центральному апараті – керівником Департаменту банківської безпеки)»;

абзац четвертий після слів «здійснення перевезення цінностей» доповнити словами «або чищення зброї»;

абзац п'ятий викласти в такій редакції:

«Видача зброї та боєприпасів працівникам підрозділів Національного банку для виконання практичних стрільб, завдань з охорони зброї та боєприпасів під час їх міжміського перевезення здійснюється на підставі відповідного наказу установи Національного банку».

6. Пункт 5 у додатку 1 викласти в такій редакції:

«5. Розрахункові норми зберігання та використання боєприпасів

Вид зброї	Кількість боєприпасів незменшуваного запасу (шт.)	Кількість боєприпасів на рік (шт.)	
		для практичних стрільб	для перевірки бою
пістолет ПМ	16 – 32	до 160	4 – 8
пістолет Sig-Sauer 226	30 – 60		
пістолет Glock 17	34 – 68		
пістолет Glock 19	30 – 60		
автомат	60 – 120		18 – 36

».

7. Додаток 14 після слів «завдання з перевезення цінностей» доповнити словами « (чищення зброї)».

8. У тексті Інструкції слова «Департамент внутрішньої безпеки» у всіх відмінках замінити словами «Департамент банківської безпеки» у відповідних відмінках.

ПОСТАНОВА
Правління Національного банку України
від 16 червня 2014 р. № 360

Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів
Національного банку України

Відповідно до статей 7, 44, 45 і 56 Закону України «Про Національний банк України», статей 6 і 11 Декрету Кабінету Міністрів України від 19 лютого 1993 року № 15-93 «Про систему валютного регулювання і валютного контролю» Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Доповнити підпункт «б» пункту 5 глави 2 розділу II Положення про порядок та умови торгівлі іноземною валютою, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 10 серпня 2005 року № 281, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 29 серпня 2005 року за № 950/11230 (зі змінами), двома новими абзацами такого змісту:

«виписки (довідки) уповноваженого банку про зарахування коштів у гривнях, перерахованих із поточного рахунку, який був раніше відкритий фізичній особі – резиденту, на поточний рахунок цієї фізичної особи, яка набула статус нерезидента у зв'язку з виїздом за кордон на постійне місце проживання;

виписки (довідки) уповноваженого банку про зарахування коштів у гривнях, перерахованих на поточний рахунок фізичної особи – нерезидента із вкладних (депозитних) рахунків (у тому числі нараховані відсотки) за договором банківського вкладу (депозиту), укладеним фізичною особою – резидентом до набуття нею статусу нерезидента».

2. Пункт 2.7 глави 2 Правил функціонування Системи підтвердження угод на міжбанківському валютному ринку України Національного банку України та перерахування (зарахування) коштів за окремими операціями з іноземною валютою і банківськими металами, затверджених постановою Правління Національного банку України від 10 серпня 2005 року № 281, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 29 серпня 2005 року за № 951/11231 (зі змінами), виключити.

3. Генеральному департаменту грошово-кредитної політики (Щербакова О. А.) після державної реєстрації в Міністерстві юстиції України довести зміст цієї постанови до відома територіальних управлінь Національного банку України та банків України для використання в роботі.

4. Контроль за виконанням цієї постанови залишаю за собою.

5. Постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.

Голова С. І. Кубів